

Saigon mới

Lô Võ Phi Hùng Cưu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiêu Dắt chủ Kho Sách Xưa Quán Văn Đường

Xuân
NHÂM
TÝ

Saigon mới

Cung chúc Tân Xuân

LỜI ĐẦU XUÂN

Năm Nhâm Tý với chị em

□ Bà BÚT TRÀ

Trăm hoa đua nở trong ấm áp hơi xuân, phải sau một mùa đông lạnh, cây cỏ xáo xơ.

Nhâm Tý là năm hòa bình sẽ đến với chúng ta, vì đất nước này đã sống trong máu lửa bao nhiêu năm rồi. Một đứa trẻ từ bắt đầu ra chào đời, nay đã quá tuổi đi lính. Chiến tranh ngọt phần tư thế kỷ, vònh khăn trắng trên đầu người dân Việt theo bom đạn mà chồng chất lên số ngàn vạn ứa.. không xiết kể.

Chiến tranh Việt Nam đã vang động khắp năm châu. Hai tiếng Việt Nam đã dính vào trí óc người thế giới. đầu đầu cũng nhớ đến, nhắc đến Hai chữ hòa bình, chẳng những đi sâu vào cơ tim phụ nữ Việt Nam mà cả con tim của nhân loại.

Hòa bình nhất định đến trong năm nay. Nó sẽ đi dần dà chậm đến là do kẻ đã tâm vì tư lợi duy trì nó và bao kẻ khác vì dựa vào nó để sống. Chiến tranh đã bị lên án, thì bất cứ kẻ gây chiến, kẻ phụ họa, trên tinh thần đều là c iễn phạm.

Có người đối với năm Nhâm Tý, hoài nghi, cho là triệu chứng không mấy tốt, rằng : Loài chuột hay ăn vụng, sợ ánh sáng, chạy không mau, đào hang không giỏi, mất lời, đâm nhỏ v.v. và v.v..

Một tư tưởng quốc qữ "Người là một giống linh hơn muôn vật. Người chế ngự vật, sao lại bảo là vật có thể ảnh hưởng người".

Lấy theo nhà làm lịch và nh i tư tưởng số mà nói thì « Tý » đứng đầu trong 12 con giáp, mà gặp Nhâm thì hóa mèo. Nước ta là Nam quốc, vị trí ở phương Nam. Phương nam thuộc hỏa. Năm nay là mèo. Mèo sinh hỏa, được tương sinh.

Đây chỉ là câu chuyện năm mới nói cho vui vầy thôi.

Chúng tôi tin rằng năm Nhâm Tý sẽ đem đến nhiều thuận lợi cho nhân dân, đất nước chúng ta. Những câu thế giới khen tặng dân tộc Việt Nam anh dũng, không phải là không căn cứ. Những lời cầu nguyện cho Việt Nam hòa bình song song với tấm lòng ủng hộ, chúng ta sẵn sàng tiếp nhận và thực hiện trong năm nay. chúng ta có bốn phận làm sao cho năm Nhâm Tý sẽ thành năm kỷ niệm vinh quang.

Nhân dịp xuân về, mời dịp đem lại hòa khí, thân thiện bao trùm cho cả đất nước. Người xa về với gia đình, Người gần thăm viếng, chúc mừng nhau. Mọi hiểm thù đều gạt bỏ, chả g những giữa cá nhân và cá nhân. chúng tôi mong cầu thực hiện trong cả cá i dân phái, các tôn giáo và cả dòng báo từ Nam chí Bắc. Từ sự sum vầy trên tinh thần đi đến hòa bình không xa.

Nhân dịp xuân về, chúng tôi chúc toàn thể bạn đọc nói chung, c i em nói riêng.

Sau ngày hòa bình thiết lập, mọi ngành, mọi công tác xã hội đều phá triển, chúng ta một sức hưởng hạnh phúc, tự do. Nhưng trước ngày hòa bình, chúng ta còn phải chịu đựng nhiều hy sinh hơn nữa, nhiều gian lao hơn nữa.

Phụ nữ thế giới ngày nay đã tiến bộ nhiều. Đòm qua các nước b. Golda Meir thủ tướng Do Thái, bà Bandanaraike Thủ tướng Tích Lan và nhất là bà Thủ tướng Ấn Độ Gandhi, học lực, đồng khí, trí lực, đảm lược, cả tài lãnh đạo nhân dân, sử dụng guồng máy chính trị, nao cho kém thua nam giới đâu.

Chị em ta tài đức nhiều, gánh vác nhiều, tài đức ít, gánh vác ít, trách nhiệm tùy địa vị và khả năng. Sản xuất là giúp nước, tiết kiệm cũng là giúp nước. Hiến thân chính giới, giáo giới, y giới thương giới v.v. là cứu nước. hân gần vết thương xã hội cũng là cứu nước.

Hãy gắng lên ! Với sự bền chí và bàn tay của chị em không có gì khó khăn trở ngại.

Sanh một đứa con thông khỏe, hướng chỉ kiến tạo một xã hội.

Với sự thông khỏe, sinh đẻ, chị em chịu đựng được thì ở đời, không cái thông khỏe nào mà chị em không coi thường.

Năm Nhâm Tý, một năm dân tộc đầy thắng lợi. Saigon Mới chúng tôi gửi đến các bạn đọc và gia đình, nam giới cũng như nữ giới lời chúc mừng :

Vui tươi;

Hạnh phúc,

Hòa bình.

Một năm đầy thắng lợi.

Bà BÚT TRÀ

Chủ nhiệm : Bà TÔ THỊ THÂN

Tòa soạn và Trị sự : 39 Phạm Ngũ Lão Saigon — Điện Thoại : 92.449

Chủ bút : NGUYỄN ĐỨC KHIỆT

TẶNG 1 TẬP TỬ VI XUÂN NHÂM TÝ

Giá : 150\$

Năm Hè mở đường thuận lợi cho năm Chuột tiến bước trên con đường HB. Thế giới

NHIỀU BIẾN CỐ LỚN LAO NHÚT

kể từ sau thế chiến, đã diễn ra trong năm 1971 mở đường ổn định Thế-giới năm 1972!

Tổng thống VNCH NGUYỄN VĂN THIỆU

Năm qua, Tân Hợi 1971 là năm sôi động nhất trên lãnh vực chính trị, ngoại giao quốc tế, kể từ sau thế chiến thứ nhì đến với một loạt biến cố lớn lao quan trọng trên chính trường quốc tế rất ngoạn mục, gây ngạc nhiên cho cả hoàn cầu.

Những biến cố chính trị quốc tế này đang và sẽ làm thay đổi cả cuộc diện Châu Á và Thế giới, có thể làm chấm dứt một số các cuộc tranh chấp trên Thế giới và đưa nhân loại đến một kỷ nguyên Hòa bình và tiến bộ.

Rừng rậm các biến cố lớn trên chính trường, tình hình Thế giới trong năm qua lại càng thêm xao động dữ dội, qua cuộc chiến tranh Ấn — Hồi học chất, căng thẳng hết bao nhiêu lại càng kết thúc mau lẹ bấy nhiêu cùng với cuộc chiến dân đại tại VN ngày hôm nay càng kết thúc càng mau lẹ hơn cả Thái Lan vào vòng chiến toàn diện.

Trong khi có nhiều diễn tiến chính trị quốc tế liên hệ đến việc thực hiện Hòa bình cho VN, và Đ. ng. tương đương xảy ra đôn dập tạo hy vọng cho những người yêu chuộng Hòa bình thì đồng thời lại cũng xảy ra một loạt hành động chiến tranh với việc tăng gia tấn công, oanh tạc làm cho mọi người không khỏi hoang mang suy nghĩ.

Tuy nhiên, dầu sao, đôi bên đều đi tiến vào vòng gài gông của cuộc chiến tranh được coi là "đã mất" (U Phant), cho nên đôi bên đều phải tung ra những hành động quyết liệt và quyết định trước khi bắt tay nhau để vào một cuộc sống Hòa bình mà trong "không có sự thắng người bại" mà chỉ có chung sống và kiến tạo trong cộng lý và tiến bộ.

Nền Cộng lập, Tự do, Tự quyết tối thượng của nhân dân VN, nói riêng và của các dân tộc Đông dương nói chung đã có từ ngàn xưa, nay lại phải trao trả lại cho sở hữu chủ thì làm sao có "kết thúc người bại" mà chỉ có sự thắng lợi của cuộc tranh đấu và sự thất bại của những kẻ mưu toan chiếm đoạt mà thôi.

Những biến cố chính trị quốc tế trong năm qua được coi như là quan trọng nhất kể từ sau thế chiến thứ nhì, gồm có sự gia nhập của Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa vào tổ chức quốc tế LHQ và quyết định lịch sử với cuộc công du Bắc Kinh của TT Nixon, những diễn tiến chính trị và ngoại giao liên hệ tới tình hình VN, sự chuyển hướng

□ Sự gia nhập của Cộng Hòa Nhân dân Trung quốc vào L.H.Q. và sự chuyển hướng chính sách Mỹ đối với Bắc Kinh — Mạc Tư Khoa, sẽ góp phần quan trọng tạo dựng hòa bình V.N. và Đông Dương..

★ của Bđp.v. NG DỨC LIÊM

quan trọng trong chính sách đối ngoại của HK, cuộc chính biến tại Thái Lan.

Ngoài ra, chiến tranh Ấn — Hồi và sự lan rộng dữ dội của cuộc chiến tranh Đông dương, cũng quan trọng không kém, những biến cố trên chính trường quốc tế.

QUYẾT ĐỊNH LỊCH SỬ CỦA TT NIXON

Chúng ta có thể coi quyết định của TT Nixon công du Bắc Kinh là một biến cố lớn trên trường quốc tế trong năm qua và kể từ sau thế chiến đến giờ vì nó là kết quả của cuộc chiến tranh VN, và nó biến 2 đại cường quốc thù nghịch nhau, một bên cầm đầu một khối CS và tư bản, thành 2 quốc gia liên hệ mật thiết với nhau trong những ngày sắp tới.

Vào tháng 6-1971, lời loan báo của TT Nixon trên các hệ thống truyền thanh và truyền hình HK, rằng Cố vấn số 1 của ông là ông Kissinger, phụ trách các vấn đề an ninh quốc tế, vừa viếng Bắc Kinh và hội đàm trong 36 giờ với thủ tướng TC Chu Ân Lai, đã làm cho mọi người sửng sốt trước sự thù nghịch nhau gần như không đội trời chung giữa Mỹ, TC từ nhiều năm qua, kể từ sau khi nước Cộng Hòa Nhân dân TH thành lập, cách nay 22 năm! Lúc đó, tại Hoa lục mệnh mông với trên 700 triệu con người, gồm 1 phần 6 dân số hoàn cầu, đã đặt dưới sự kiểm soát và điều khiển của Mao Trạch Đông và Đảng CS Trung quốc sau khi hồng quân Trung Hoa đánh bật quốc quân Trung Hoa ra khỏi Đài Loan với Thống chế Tưởng giới Thạch và hàng ngàn cố vấn Mỹ.

Kể từ đó, Mỹ — TC trở thành 2 cường quốc gần như không đội trời chung. Vì vậy, sau khi H.Đ. Genève 54 về Đông dương ra đời, Mỹ can thiệp vào VN rồi đổ quân lên Nam VN để mong biến mảnh đất này thành tiền đồn số 1 của Mỹ ở Đông N. Á để một mặt ngăn chặn ảnh hưởng TC, mặt khác bành trướng thế lực Mỹ khắp Á Châu. Nhưng sau gần 10 năm chiến tranh, Mỹ đã không đạt được mục tiêu, phải rút quân và cầu hòa với TC.

Sự cầu hòa này được thể hiện một cách công khai bằng một chuyến đi gõ cửa Bắc Kinh mà người ta coi như là một sự cầu hòa, cầu thân với 750 triệu người TH đang vươn lên trên tiền tuyến này với. Thỏa hiệp giữa Mỹ — Trung một mặt sẽ giúp Mỹ giải quyết các cuộc khủng hoảng kinh tế tài chính lẫn chính trị xã hội trong nước của Mỹ từ sau Thế chiến do chính sách can thiệp của Mỹ trên thế giới không mang lại kết quả mong muốn. Mặt khác thỏa hiệp Mỹ — TC góp phần, chứ không quyết định tới hậu, giải quyết các cuộc chiến tại Đông dương và nhiều cuộc tranh chấp khác ở Châu

Phó Tổng thống VNCH TRẦN VĂN HƯƠNG

Á. để có thể tạo dựng một kỷ nguyên ổn định mới tại Châu Á trong mấy năm tới đây.

Và đó cũng là một bước lùi quan trọng của Mỹ trong chính sách đối ngoại, nhưng được coi là một chuyển hướng tiến bộ.

SỰ GIA NHẬP CỦA C.H. NHÂN DÂN TRUNG HOA VÀO LHQ

Sự gia nhập của nước Cộng Hòa Nhân dân Trung Hoa vào LHQ vào ngày 25-10-71 cũng là một biến cố chính trị quốc tế trọng đại nhất kể từ sau Thế chiến.

Thật ra, nước Cộng Hòa Nhân dân Trung Hoa đã yêu cầu được gia nhập LHQ ngay sau ngày thành lập, cách nay 22 năm, trong một văn thư của ông Chu Ân Lai với tư cách ngoại trưởng, gởi tới cho ông Tổng thư ký LHQ trong đó, đồng thời cũng đòi chấm dứt quyền đại diện của Trung Hoa Dân quốc mà LHQ vẫn coi là đại diện hợp pháp cho toàn thể T. Hoa trong khi chính phủ Tưởng giới Thạch chỉ nắm quyền trên hòn đảo Đài Loan mà thôi.

Nhưng LHQ, bị Mỹ chi phối suốt hơn 20 năm nay, lúc đó bác bỏ yêu cầu của CH Trung Hoa cũng như từ chối này đã từng bác bỏ yêu cầu này, do các nước khác thay nhau đưa lên trong mỗi kỳ họp khoảng đại hằng năm bằng các cuộc biểu quyết mà phía Mỹ luôn luôn chiếm đa số.

Nhưng trong những năm gần đây, uy thế của CH Trung Hoa ngày càng phát triển mạnh, trên trường quốc tế lẫn quốc nội, cho nên ngày càng có nhiều nước thù địch nước Cộng Hòa này.

Và ngày 25-10-71, Đại Hội Đồng LHQ đã biểu quyết chấp thuận cho TC vào LHQ với 76 phiếu thuận, 35 phiếu chống và 17 phiếu trắng.

Trong năm qua, cuộc chiến tranh tại Đông dương vẫn còn là vấn đề số 1 của Thế giới. Trong năm tới chiều hướng hòa bình sáng sủa hơn trong năm qua.

Vì thế, người ta có quyền lạc quan trước viễn ảnh mà các dân tộc đang tiến như 1 sau các biến chuyển lịch sử liên hệ tới 2 đại cường quốc HK và Cộng Hòa Nhân dân Trung Hoa, có ảnh hưởng ít cho việc thực hiện Hòa bình VN và Đông dương.

Ba Lê 25-1-1972
NGUYỄN DỨC LIÊM

CÔNG GIÁO

Một lực lượng lớn lao không chế và làm thay đổi được tình hình chánh trị, vức hóa trên mặt địa cầu là của tôn giáo, thứ nhất là Phật giáo và Gia giáo.

Trung Ngôn tốt xin nói về Gia giáo trước. Trước đời vua Gia Long, Công giáo đã truyền vào đất nước V.N nhưng mạnh là từ khi Mục sư Bá Đa Lộc sang Pháp cầu viện, và nh. trưởng nhất là sau ngày Pháp đem binh sang chiếm đóng xứ này.

Trung Ngôn thường học ở cầu: «Không nhớ những thù hận đã qua và sự trả oán khinh nên làm». Trung Ngôn chỉ nói ra đây việc làm của Công giáo ở năm Tân Hợi rục rờ như ánh sáng, mát mẻ như hơi xuân là công việc của cánh Cha Từ, cả thấy 4 vị đứng ra tranh đấu bằng cách nằm dài để bình ọc cho công nhân hàng Ptn con O. Không sợ đói, không sợ lạnh, không sợ dùi cui, không sợ khám đường, chấp nhận tất cả mọi gian nguy, đầu có thiết hại đến tánh mạng cũng như Chúa bị đóng đinh là cũng.

Trung Ngôn sẽ đi bác thom là vì các Cha coi quyền lợi của công nhân bị áp bức lên trên tất cả, các Cha không nghĩ đến lợi hưởng thụ về vật chất đã dành mà còn không nghĩ đến địa vị cao cả ở tương lai. Vì việc làm của các Cha đều hợp với nhân đạo, chân lý, tinh thần của Chúa, như người ta có bao giờ chịu đưa các Cha lên chức Tổng Giám Mục hay Đức Hồng Y Giáo chủ đâu.

Sự nghiệp của các Cha không phải hy sinh cho Tôn giáo mà là cho công nhân. Đây cũng là một sự nghiệp cách mạng.

Có lẽ các Cha muốn cho người đồng giai cấp biết rằng tu hành không phải chỉ ở trong các nhà thờ, các thánh tịnh, các xứ chuôi mà là ra ngoài đời, thay thế chịu đựng mọi hy sinh cho công chúng được hạnh phúc không kể màu da, phe phái và khác tôn giáo.

At phê bình, at đi dạo các Cha mặc at, Trung Ngôn thì thấy các Cha không thấy bô, chỉ nhìn ăn mấy bữa mà được tiếng thơm là đi đúng tinh thần bác ái của Chúa.

Còn Phật giáo thì sao?

PHẬT GIÁO

Từ Ấn Độ truyền sang nước Việt Nam, thịnh nhất là triều Lý, có những mấy ngàn năm. Sau triều Lý cho đến ngày nay nhân dân sùng bái Phật giáo gần như một Quốc giáo.

Các bà con đều biết Phật giáo chiếm phần lớn, tất cả việc thiện ác, người đời đều lấy đức Phật làm chúa tể, kính trọng trong khi có tội, bệnh, có Hogan, có phạm lỗi cho đến khi «hư nhĩ n» cũng phải nhờ đến tay lân chuôi, miệng tụng kinh của các sư.

Các bà con cũng đều biết Phật giáo trước kia không can thiệp vào việc đời nhất là chánh trị và quân sự không danh không lợi, không khen không chê, không phải khinh trái, không người không ta. Cõi đời tất cả đều không cả. Có hiểu thấu chữ KHÔNG, mà không cầu chấp vào chữ KHÔNG thì mới đạt được mầm mống cạnh tranh và mọi phiền não.

Người được đặc đạo là những người biết rõ chữ QUYỀN. Chữ QUYỀN đây không phải là quyền lợi mà là quyền biến. Các việc hành động và thuyết pháp đều phải theo người, theo chỗ, theo lúc chứ không được cố chấp một lời nói nào, một phương diện nào. Nếu cầu chấp là đi trái với tôn chỉ của Phật.

Trung Ngôn rất lấy làm sung sướng là thấy các vị Đại đức, Thượng tọa, Hòa thượng trong Phật giáo ngày nay lại làm Niết Bàn, tu là làm việc đời, đi giúp cho đời.

Việc tranh đấu từ triều Ngô trước kia tạm gác lại, Trung Ngôn nói ngay vào việc «lập làng kiểu mẫu Phật giáo ở Long Thành» để đón nhận đồng bào Việt kiều từ Kampuchea về đất mẹ, đồng bào từ Trung phần muốn di cư vào Nam lập nghiệp, và đồng bào từ các đô thị ở miền ga nhập làng đều được chấp nhận, miếng đất là phần từ lương thiện không đi sai đường lối của nhà Phật.

Danh dự thường đến trong nguy hiểm, công nghiệp thường dựng nên ở buổi gian nguy. Việc càng khó khăn, chắc chắn các Thầy càng nỗ lực. Sự bắt đầu bao giờ cũng khó mà sự thành công và giữ được lâu dài càng khó hơn, các Thầy thừa tình thần kiên nhẫn và cố ý, làng này có thành hình thì các Thầy mới thỏa mái, mới là xứng đáng với các Thầy.

Đề cho đồng bào về quê mẹ và đi cư lập nghiệp có chỗ nương nhờ, sinh hoạt, để cho không những nhân dân trong nước mà cả người nước ngoài đều thấy rõ sự hy sinh cao cả trong sự nghiệp công ích này, Trung Ngôn thiết nghĩ Ban Chỉ Đạo Viện Hóa Đạo không thể không nhảy vào ủng hộ hết mình Thầy Chánh Đại diện Biển Hòa ĐĐ Thích Huệ Minh và Đạo hữu Hiệp Tông Thơ Kỷ Làng Kiều Mẫu tương lai.

Đồng bào duy chỉ là việc trong phạm vi lập làng kiểu mẫu của riêng Phật tử, mà nó sẽ còn ảnh hưởng lớn lao đến phương diện danh dự và chánh trị.

Sự thành công của việc lập làng, sẽ dĩ có ảnh hưởng đến chánh trị là vì các đồng bào từ Miền về khai khẩn cái nọ «không chết nơi đất người mà chết trên đất mẹ». Trung Ngôn nói có ảnh hưởng đến chánh trị là vì chẳng những các đồng bào được người thay mặt của Viện cảm ơn đến lần sụm gần càng mà tất cả quốc dân cũng đều ngưỡng mộ Viện Hóa Đạo bởi lẽ thấy rõ sự khác biệt với Việt Hóa Đạo khác, với các giáo phái khác, đáng phải học.

Chánh phủ trông thấy sự thành công ấy làm gì mà chẳng hoan nghinh. Chánh phủ chắc sẽ thêm đặt niềm tin nhiệm vụ và giao phó trách nhiệm phụ tá ở các Thầy.

Tu hành Phật giáo mục đích ở hai chữ: VI THA.

Tu hành không phải chỉ để mình.

Tu hành mà chỉ để mình là ích kỷ. Nếu tu hành chỉ mong để mình thì việc làm ích kỷ chẳng những người đời không coi ra gì mà còn khinh khi là khác.

Tại sao có chữ Độ Kỳ? Đó là bước đầu mình phải mở mang trí tuệ lấy mình rồi mới đem trí tuệ ấy mở mang cho người.

Mục đích là ở độ người, chứ không độ được người thì tu làm gì? Đây là câu triết lý huyền vi của một Đại Đức khá đi đã dạy Trung Ngôn tốt. Đại Đức còn nói lời của Phật Tử dạy: «Một người chưa thành Phật ta nhất định không thành Phật. Ta không vào địa ngục để ai vào địa ngục».

Chữ Trung Ngôn xin trích trong tuyên bố ra đây để mong chư vị thiện nam tín nữ hướng ứng mà chép ra nhiều bản đem dán vào các tiệm ăn bất kể là cơm mìn, cơm chay.

CẢNH SÁT ĐEO LON VÀ NHÂN DÂN TỬ VỆ

Một sáng kiến của chánh phủ có thể nói là một ưu điểm mà cũng là một tấn chánh sách để lột cuốn cảm tình và đòi hỏi sự tận tụy của ngành Cảnh sát bằng ban an huệ được đeo lon đồng hóa với quân đội. Trung Ngôn xin vì ngành Cảnh sát mà chúc mừng chẳng khác nào đêm đông phòng hoa chúc và ngày thi đậu của Trung Ngôn, coi sự vui mừng ấy cũng như sự vui mừng chính bản thân của Trung Ngôn.

Được một an huệ đặc biệt của chánh phủ ban cho ngành Cảnh sát như thế, các ông bạn dân nên kỹ niệm cho đó là một tấn kỹ nguyện, thì các ông bạn dân phải nên to ra thế nào cho xứng đáng, thế nào cho bọn cướp đêm không được hoành hành như ở rừng rú.

Bọn cướp, trộm biết sợ, biết né bóng Cảnh Sát tức là chúng biết né oán quyền chánh phủ.

Còn NDTV, chánh phủ đặt ra là để bảo vệ an ninh Khóm Phường khỏi phải nhận đến quân đội hay Cảnh Sát nhiều. Nói một cách khác là để nổi trội với Cảnh Sát thêm mạnh trong công việc bắt trộm cướp.

Sự mong mỏi của chánh quyền chỉ có thế. Mà sự mong mỏi của nhân dân các Khóm Phường cũng chỉ có thế.

Thế mà, từ ngày «đoan bình» NDTV chào đời,

dấu hiệu riêng có đeo trên ngực, sáng có mang đẳng đĩnh trên vai trông lầm lầm liệt liệt làm sao.

Các bạn có khi nào tự hỏi mình giúp cho quê hương xứ sở đã đến được mức nào chưa. Chứ Trung Ngôn thường nghe họ nói xấu đến các bạn nhiều lắm đấy. Mà mỗi lần nghe như vậy là Trung Ngôn tốt cá ngầy không có nư cười nở trên môi làm bà xã tưởng tốt vừa đánh bài thua mới là học chứ.

Không đau mà rên, không mất của mà tiếc, Trung Ngôn vì các bạn mà buồn, các bạn có buồn cho nỗi buồn của tôi không?

DÂN BIỂU GIA NÔ

Dân biểu là người thay mặt dân đáng kính nể làm sao, đáng tôn trọng làm sao. Vì sao mà người ta lại đặt cho cái tên Dân biểu Gia Nô đáng kính, đáng quý, đáng phi nhờ thế? Bốn chữ Dân biểu Gia Nô ở đâu ra?

Theo chỗ Trung Ngôn biết thì 2 chữ Gia Nô nghĩa là kẻ làm nô lệ trong nhà. Hôm nữa nô còn có một ại ý kể nó, lẽ ại không chỉ trung thành với chủ mà còn nịnh bợ là khác.

Nhưng khác với Gia Nô khác, bạn Gia Nô này có quyền bất khả xâm phạm, ngoài lương Dân biểu còn có quyền lợi sắp 3,4,5,6,7 lần lương Dân biểu chánh chính khác.

Độc Tào Quốc Chí có đoạn Tào Tháo mắng Lữ Bố là tam thế gia nô, nghĩa là Lữ Bố làm gia nô cho Viên Thiệu, Đinh Nguyên và Đổng Trác.

Theo ý Trung Ngôn thì Tào Tháo mọ lý về «công xức tu sĩ» Lữ Bố quá mạng, nhưng Lữ Bố còn đánh giặc giết, còn là một tướng tài, chứ các ông Dân biểu Gia Nô nhà ta chỉ có tài GẬT và NGẬM đủ thứ ngậm.

CÁCH MẠNG KINH TẾ MÙA THU

Ở vào thời đại mới, tự nhiên phải có chế độ mới, nhưng Trung Ngôn chưa từng thấy một chế độ nào mới bằng chế độ Kinh tế Mùa Thu với 2 chữ Cách Mạng trong vào đầu. Trung Ngôn dám chắc từ ngàn xưa cho đến ngàn sau không còn ai không nhớ đến 2 chữ Cách mạng này.

Cách mạng Kinh tế Mùa Thu vì sao mà có?

—Chỉ vì công nông thiếu hụt, năm Nhâm Tý thiếu đến những 3 tỷ. Nét đáng hơn vì đồng đô la mất giá, với Mỹ bất chịu chơi xả láng nghĩa là tình ăn rồi chạy.

Ban nhiều loại thuế được đưa ra. Bao nhiêu hàng hóa được tăng lên. Bao nhiêu thuế nhân dân bị Cách mạng mà phải rên xiết, đau đớn, buồn rầu, sanh bệnh tật rồi tử.

Cách mạng Mùa Thu không chắc đem lại nguồn lợi cho quốc gia bao nhiêu mà người dân thì bị gian thương bóc lột, làng xóm trăm bề, người lính và công chức không được tăng lương bao nhiêu mà hàng Tiếp vụ tăng giá quá mạng, thực phẩm quá lại bị tạm ngưng cung cấp.

Có người xấu miệng đã nói: Cuộc Cách mạng Kinh tế Mùa Thu nên đổi lại là cuộc Cách Mạng làm giàu mau lẹ cho giau thương.

Trung Ngôn đồng tình.

CHIẾN SỰ MIỀN LẠO

«Tôi không đến từng ngày, từng tháng, tôi chỉ trông vào những kế hoạch dài hạn của tôi».

Ngày ra tranh cử Tổng thống với một chương trình đại quai mỗ, ứng cử viên Nixon đã được đặc cử với lời tuyên bố danh thép chấm dứt chiến tranh ở Việt Nam.

Năm thứ nhất, năm thứ hai nói cho phải ông cũng muốn giữ lời hứa với nhân dân Mỹ, nhưng không hiểu vì sao ông đã quên đi bom trên toàn cõi Việt Nam và tràn lan qua đến cả Miền-Lào.

Trông vào những kế hoạch dài hạn của ông như ông đã tuyên bố thì kế hoạch ấy thật là dài hạn. Một chiến cuộc ở Việt Nam đã không chấm dứt thay hướng nửa bầy giờ mới thêm 2 mặt trận là hải quân năm nào mới kết thúc được chiến tranh.

(Xem tiếp trang 30)

Mà trên lưng ngựa là chàng với em.

XUÂN NHÂM TÝ

SAIGON-D. T. : 22 545

CÂU ĐỐI TẾT VÀ THƠ

Sưu tầm : NAM - PHỒ

Nhân lễ viết bài Xuân cho Saigon Mới. tôi nghĩ mãi không biết viết cái gì đây. Thời đã là Xuân, à Tết, tức là năm mới, ta hãy nói những cái gì vui mừng, đó là câu đối Tết, thơ Tết, các cụ ta ngày xưa đã chúc mừng nhau cũng có, mà đề tự chúc cho mình cũng có.

Nguyên công Trừ. Dương Khuê, Tân Đà, Phan Bội Châu, Ngô Đức Kế và nhiều thi nhân vâng khác... gồm đủ các hoàn cảnh, các giai tầng trong xã hội, có hạng người đang là hèn nhố, có hạng người đã thành đạt, có người vì quốc dân đồng bào mà phải bỏ nhà bỏ quê hải ngoại, có hạng người vì dân vì nước mà phải tù đầy, có hạng người thì lại chèn ép binh mã mà vào trận trong rừng Vụ Quang mà đánh Pháp, có hạng người thì lại suốt đời với tù tội, thơ bầu rượu ngâm nga đó... tiêu vắn cổ sâu.

Nói tóm lại, tất cả những hạng người đó, họ chỉ muốn cái Xuân cái Tết để gửi vào một ít tâm sự của mình bằng thơ bằng câu đối.

CỤ PHAN BỘI CHÂU VỚI MỘT BÀI THƠ TẾT TỪ HẢI NGOẠI VỀ KÊU GỌI ĐỒNG BÀO

Liếc mắt nhìn xem Tân vận hời,
Ghề tay xúc vác Cựu giang rơi.
Đi cho đến, đứng cho vững, trụ cho gan,
Giấy dù thì quyết bước rừng cơ hội mới
Ái hữu chi từ đây xin gắng gỏi.
Cờ lật xưa mà tu đường lấy tinh thần.
Chứng thêm chơi, chứng thêm mặc, chứng thêm ăn,
Đức gan sắt để đời non lập bề.
Xôi màu nồng rửa vết dơ nó lợ.
Mới thế này là mới hội chợ xuân.
Chỉ rằng: nhất nhật tân, hữu nhật tân.

LỜI KHAI BÚT CỦA CỤ NGÔ ĐỨC KẾ

Quán tất hiện nam nhi tự có đa dạng trí,
Đã chơi xuân đừng quan nghĩ chí chí.
Lúc ngâm nga xáo trộn có kìm đi
Lúc tâm cõi ném vào trong một tút
Nước non Lạc Việt càng thêm mặt
Một mặt Lam Hồng há chịu rí
Khi giao sơn đức lại mặt nam nhi
Sinh thời thể phôi theo thời thế.
Phùng xuân hội rạc tay cũng đề
Đạo câu cầu hội năm con con
Đẹp toang hai gánh cầm khôn
Đem xuân về lại trồng non nước nhà...

CÁI TẾT VỚI CỤ NGUYỄN CÔNG TRỨ

Nói đến câu đối Tết và thơ Tết thì cụ Nguyễn Công Trứ có lẽ chiếm giữ quán quân cả phần lẫn lượng, nhất là thời cận hiện nay.

Chúng tôi xin sưu tầm một ít câu đối Tết như sau:

Nợ có ai chết đâu, đòi mà chi, hỏi mà chi,
cha cóc
Trời dè tao sống mãi, tiền cũng có, bạc cũng có, mẹ bỏ.

oOo
Chọc trét ngắt một cây nêu, tốt bữa ba mươi rí cúng Tết
Vang dất bùng ba tiếng pháo, rạng ngày mừng một rúa là Xuân.

oOo
Tối ba mươi công nợ rồi canh tân, tưởng những ba năm dồn lại một
Sáng mừng một rượu chè say quý tỵ, trông cho ba bữa hóa ra mười.

oOo
Duyên vớt vãn chương nên dân chữ
Nợ gì trời đất phải trông nêu.

Tết đến, người ta thấy anh chàng Hèn nhố ở chợ Giang Đình rất nghèo, nhưng nghèo mà cái gì cũng có, có chút cháo vùi thiên hạ, rượu thuốc nửa ve, bánh chưng ba cái, pháo cũng vài cây, nêu cũng một gang:

Tết nhất anh nít ai nói nghèo
Nghèo mà lịch sự đó à theo,
Bánh chưng chất chặt chừng ba chiếc
Rượu thuốc ngâm đầy độ nửa siêu
Trừ tịch học vâng ba tiếng pháo
Nguyên liệu cao ngắt một gang nêu,
Ai xuân anh cũng chơi xuân vớt
Chung đỉnh ơn vua ngày tháng nhiều.

Cụ Nguyễn công Trứ hồi thiếu thời là một tay rất nghịch ngợm, chuyên mại dâm văn chương để phá phách thiên hạ.

Một hôm nhân Tết gần đến, một cụ xóm giềng, giết mần phôi để mặc Tết (mần là tiếng nghề, người Bắc gọi cái vẩy) nhưng bị người nào lấy trộm mất, cụ xóm giềng chửi suốt mấy ngày.

Mà không chửi sao được, Tết đến rồi, trong nhà chỉ có một cái nĩa mời để mặc ba bữa Xuân với người ta.

Cụ Trứ đi xa mời về, sau khi biết rõ lâu đuôi, cụ bèn làm 1 bài thơ để vừa can vừa an ủi cụ xóm giềng:

Thằng cha con bẻm thật là ghê
Cấp mần nhà ai dè lộc hề.
Bữa trước đi ra còn có bạn
Bây giờ ngồi đó lấy gì che.
Xuân về lạnh lẽo ba him rét
Tết đến trần trụi một nó tẻ
Của một người con, con có của
Tội thật đứt đứt xóm giềng ghê.

Cái mần lực văn chương kẻ cũng ghê gớm thật, khi được người thơ, cụ xóm giềng lấy làm mac cớ và hết chửi ngay.

oOo
Một giai thoại nữa là nhân ngày Tết đến, cụ Trứ được lì xì một số tiền bèn chạy đi kiếm bạn dân dao ló, chửi mắng, chửi mìn thù. sau rồi.

Cụ Trứ dùng dưng đẩy ra đi và ngâm 2 câu thơ tức cảnh:

Tưởng làm ba chữ mà chơi vạy,
Bổng cóc lên quan đã sượng chưa!

Tiếng nghệ An ba đồng tiền thì gọi là 3 chữ tiền. Hai câu này cụ nói là tưởng học ba chữ cho vui ai ngờ bỗng dưng đẩy ra đi làm quan.

Người a nói lúc: tiêu thụ cụ U, Viên tướng công đã có khẩu khí anh hùng.

THƠ CẢM XUÂN CỦA CỤ PHAN ĐÌNH PHÙNG

Cụ Đình Nguyên Phan đình Phùng một lãnh tụ Cần Vương đánh Pháp suốt 10 năm trời trong vùng rừng núi Vụ Quang ở Hương Khê—Hà Tĩnh, sau khi thế cùng lực kiệt, cụ như định không chịu hàng, đành chịu chết trong núi, cái chí phách anh hùng và lòng ái quốc của cụ đến như thế đó.

Có một lần, cụ giao binh quyền lại cho đúng tướng Cao hằng, rồi đi Bắc thăm cụ Hoàng hoa Thám để cùng nhau hoạch định công cuộc chống Pháp. Khi trở về bị mắc kẹt ở làng Qua Phẩm, nhưng cụ đầu vung tích không ai biết, chỉ nói mình là ông Đồ kiểm chế—ngồi dạy học, nhân ngày Xuân đến cụ làm bài Xuân Cảm như sau:

XUÂN CẢM

Lưu oanh đình ngoại ngữ hoa chi
Hoa đào Xuân qui nhàn ọi quí
Bình lãnh thiên thu tư nhật nhĩa
Hồng sơn oạn lý vọng oán phi
Ngô gia hữu đạo cần trung hiếu
Khách địa vô tâm oán biệt ly.
Giai tiết thi nhân hành lạc xứ
Ngã «Phùng» giai tiết bất thng b.

PHAN ĐÌNH PHÙNG

DỊCH ÂM

Ngoài sân oanh hót dưới cành hoa
Hoa đào xuân sang lại nhàn ọi
Bình lãnh thiên thu tư nhật nhĩa
Xuân chiếu noa Bình, trời yên luyến
(thương vua) (nhớ quê)

Mây về ngàn Hồng, gió xa xa.
Nếp nhà có học đường trung hiếu
Đất khách không tình da thiết tha
Xuân đến người người đều hơn hờ
Riêng sầu lữ thứ khách lòng ta

Bác sĩ THÁI CAN

Bài thơ chữ Hán cụ Phan đình Phùng câu rất khéo và có tài: «Ngã Phùng giai tiết». Có ẩn ý nói ta là «Phùng» đây.

THƠ TỰ THỌ CỦA CỤ

DƯƠNG KHUÊ

Khoa thì đỗ tiến sĩ, hoàn thì làm Thượng Thư, cụ Dương Khuê kẻ ra là một người thanh văn đặc lộ.

Sau khi làm Tổng đốc Nam Định, được thuyền chuyển về làm Tham tá Nhị kinh lược Bắc kỳ, đúng 55 tuổi: đảo hạn hội hưu, cụ trở về quê nhà ở làng Văn Đình—Hà Đông mở trường dạy học, ngày Tết nhân ấy, cụ làm bài thơ:

NGŨ THẬP NGŨ TỰ THỌ

Năm mươi lăm tuổi hầy mừng ta.
Còn bốn mươi lăm nữa đó mà.
Đội đức hải sơn ngày tháng rộng.
Ngắm mình râu tóc tuất sương pha.
Cung đàn chị Nguyệt đủ yếu trẻ.
Chén rượu làng quê vẫn lịch pha.
Xiêm áo cũng chung nhờ lịch nước,
Được riêng mạnh khỏe phúc riêng nhà.

CÂU ĐỐI TẾT CỦA TÚ XƯƠNG

Ông Tú Xương tức Trần k Xương sống vào giữa hoàn cảnh Tân cựu giao thời, nghĩa là chữ Hán sắp tàn và chữ Tây bắt đầu được đặc dụng. Ông nổi tiếng học giỏi ở vùng Nam Định, nhưng thì mãi vẫn rớt chỉ vì phạm trường qui, ông đâm ra bất đắc chí công nghiệp từ đác, từ phụ, xem các ông Nguyễn Công là đối, coi ai chẳng ra gì, nên suốt năm suốt tháng chỉ uống rượu, hát cổ đò và làm thơ câu đối châm chọc những người q yên thế.

1 họ và câu đối Tết, của ông có một chưa có tất như sau:

Thiên hạ xác rồi còn để pháo
Nhân tình trắng thế lại bởi voi
Đi dẹt ngoài sân trắng phao chuột
Om sòm trên vách bức tranh gà.

Câu đối Tết sau đây thật là tài tình và không kém tính cách hài hước.

Nhập thế cuộc bất khả vô văn tư,
Chẳng hay ho nh cũng đực một bát
Huống chi mình đã đó tú tạt
Ngày Tết đến cũng phải có một vài câu đối.

Đổi rằng:

Cực nhân gian chỉ phẩm giá phong nguyệt
tinh hoai
Tài thế thượng chỉ phong lưu giang hồ khí
cốt

Viết vào giấy dán ngay lên cột
Hết mệ mây ràng, dứt hay hay?
Rằng: hay thì thật là hay
Chẳng hay sao lại để ngày tá tạt
Xưa nay em vẫn chịu ngày.

oOo
Mỗi năm một tuổi, một tuổi một già, mà thơ thì nghĩ cưa ra đó là nỗi buồn, chung của thi nhân kha có, cũng đó, xin m r y n 2 câu thơ Xuân của thi b i t n Đ i để kể nước bi này:
Thơ ngu chưa ra già đã tới
Buồn chàng? Ai hỏi khách làng thơ!!!

Chuyện ngắn Xuân

TƯNG BỪNG XUÂN TRỞ LẠI

... của Bà TÙNG LONG

Lan không muốn góp một phần nhỏ mọn nào vào công việc trang hoàng nhà cửa trong dịp Xuân về. Tết đến dù là chỉ cắm một lọ hoa để ở phòng khách. Về sống với mẹ từ ngày cưới Thu, Lan cảm thấy một cách chưa chắt đời nàng đi vào mùa Thu của cuộc đời từ ngày ấy. Những tia sáng ấm áp của mùa Xuân đã đi qua cuộc đời nàng rồi và không còn để lại một chút vui tươi nào cả. Năm nay Lan mới hai mươi ba tuổi. Hai mươi ba tuổi, cái tuổi ấy nhiều chán chường nếm đủ mùi cay đắng của hương vị yêu thương.

Sinh trưởng trong một gia đình với không giàu sang, nhưng cuộc đời của Lan tương đối phong lưu. Từ lúc nhỏ, Lan không thấy bóng một người đàn ông nào trong nhà. Theo lời mẹ thì Lan không có cha. Mẹ Lan, một người đàn bà tuy trọng tuổi, nhan sắc hãy còn mặn mà, đơn thân giữa chợ đời, đã bất chấp cả dư luận để tạo cho con một cuộc sống đầy đủ. Lúc còn nhỏ, thấy các bạn bè đều có cha, Lan thường hỏi mẹ: "Cha con đâu?"

Nhưng sau đó, thấy rằng mỗi lần Lan hỏi như thế là Lan làm cho mẹ lúng túng khó nghĩ khó trả lời, nên Lan không hỏi nữa. Lan lâu lớn lên, Lan hiểu vì lẽ gì mà Lan không có một người cha chính thức như bao đứa trẻ khác. Mà chẳng những Lan không cha, mà đến Hồng, em của Lan cũng không cha, rồi đứa em trai của Lan, thằng Tuấn cũng không cha nữa. Lan cũng thường nghe các người hàng xóm nói về mẹ Lan, mồi đưa con là người cha. Bà dựa con đều là con hoang hết.

Vậy mà mẹ Lan bất chấp cả dư luận, vẫn vui vẻ, vẫn đẹp đẻ, vẫn lo cho các con đầy đủ về vật chất.

Sáu năm trước, khi Lan vừa mười bảy, Lan đã nhận thức được sự cô đơn của gia đình. Hồng thắm hẳn tình Lan, nên Lan và Hồng ít khi thông cảm. Còn Tuấn, Tuấn quá trẻ, làm sao chia sẻ được sự đơn độc của tâm hồn Lan.

Còn mẹ Lan, mười mấy năm trời ngày đêm chạy dôn chạy dãi một mình giữa dòng đời để nuôi ba chị em Lan, thì làm sao có thì giờ để gần gũi Lan. Lan không hề dám trách mẹ, mẹ Lan đã chống chọi với bao nhiêu bất hạnh của cuộc đời.

Mẹ Lan chỉ làm khổ chị em Lan ở cái đi quá mà không nhai lời tại bà là bà còn quá đẹp, quá quyến rũ đối với số tuổi hơi trẻ của một người đàn bà.

Giữa lúc Lan cô đơn, hiu quạnh thì Phong đến như một ngọn đèn ma dắt Lan chạy theo trên đường đời. Phong là một thanh niên mà đối với Lan, thật đúng nghĩa "con trai" Lan yêu. Phong với sự trong sạch với tâm hồn mười bảy tuổi, yêu với những ước mơ bình dị của tất cả những người con gái tầm thường. Phong hơn Lan năm tuổi nhưng đối với Lan, Phong già dặn, sành đời hơn nhiều. Phong là một kỹ sư, còn Lan, lúc ấy đang học lớp đệ nhất chuẩn bị bước vào ngưỡng cửa đại học.

Mẹ Lan thường nói với các con:

— Mẹ vui ít, khổ nhiều. Mẹ đã đạp lên tất cả khó khăn trở ngại, mẹ bất chấp dư luận chỉ mong sao kiếm được tiền nuôi các con ăn học.

Các con hãy cố gắng học hành để ngày mai vượt ra khỏi cảnh đen tối. Mẹ vì ít học, bị vất vả đời khi tuổi mới mười ba, rồi thì làm thuê, ở mướn, mẹ khổ ở nhiều mới tạo được cái sống ngày nay.

Hồng chị Lan, đã đậu tú tài và đang học ở trường Đại học Dược học, còn Tuấn, với cái tuổi mười ba, đang học ở Đệ Nhất.

Lan đã cố gắng làm vui lòng mẹ, vui đầu vào sách vở. Nhờ vậy mà với cái tuổi mười bảy, Lan đã đủ tài phả như và học đi nhất ở một trường công lập. Nhưng rồi thay vì tâm hồn cô đơn, khao khát yêu đương, Lan đã gặp Phong. Gặp Phong, Lan nghĩ rằng so với Phong, thì kiến thức của Lan cũng không đến nỗi thua sút lắm. Dù Lan sống trong một gia đình không được giáo dục nhiều. Mẹ Lan tự do, nhưng Lan, ngày yêu Phong, Lan cố nguyện với lòng mình sẽ hết sức thanh bạch để dưới mắt Phong, gia đình Lan không gây một ảnh hưởng nào.

Theo chủ Lan nhận xét thì Phong cũng yêu Lan. Đối thanh niên nam nữ ấy đôi yêu nhau trọn một năm hoàn toàn trong sạch. Phong tỏ ra hiền lành và thông cảm Lan vô cùng.

Rồi Lan đậu tú tài phần 2, năm vững cái chìa khóa để bước vào các trường Đại học. Lan sung sướng về cùng khi nghĩ rằng mình không chênh lệch với Phong lắm về học thức.

Gia đình Phong không giàu nhưng Phong là con một, rất được cưng chiều. Ngày Phong đi ngoại quốc tu nghiệp mấy tháng, Phong đã hứa cưới Lan khi trở về. Lòng Lan lúc ấy thiết tha tạo một mái gia đình êm ấm, hầu như lại tâm hồn Lan từ thuở nhỏ đã thiếu những ánh sáng yêu thương. Lan chờ đợi Phong, trông ngóng Phong trở về với tất cả hy vọng của Lan.

Nhưng ngày trở về, lúc Phong bước xuống máy bay, Lan nghĩ Phụng sẽ chạy đến bên Lan để Lan được gác vào vai Phong kể về nỗi niềm thương nhớ. Vậy mà không, ở nơi kia nơi, chàng rẽ lối, một đám người đang đón chờ chàng và trong đó có một cô gái tuy không đẹp hơn Lan nhưng thật trang nhã, thật đài các. Cô thiếu nữ ấy đi ngã vào vai Phong ả yếm, cảm động Phụng quên Lan đang đứng không cách xa Phong bao nhiêu, quên ngượng bẽn lẽn. Những chiếc máy bay quàng đảo lượn, mọi người như mê đi trong màn sương trên mặt Lan. Một giọt nước mắt mặn mặn rơi trên môi Lan, chợt linh cảm là từ đây cuộc đời Lan sẽ nhiều chua chát.

Thế là hết, Lan không tìm Phong, không một lần gặp. Lan đã cố gắng với tất cả sức mình ngồi tìm

khỏi ảnh hưởng của gia đình, thoát khỏi cái nếp sống lửa hời, tự do của mẹ nhưng Phong cưới vợ như cưới luôn cả nghị lực của Lan, yêu Phong, Lan cố tạo cho mình một đức hạnh hầu tìm thấy hạnh phúc. Lan thấy một, dù tuổi an lúc ấy mới mười tám, đến nỗi không còn muốn làm gì nữa. Lan chán ngán lòng người, một lần dang dở tình Lan lại van cực mãi thủy chung. Giá lúc ấy có người khuyên lơn, rằng là Lan thì Lan có thể trở lại con đường tươi sáng hơn. Nhưng Lan có đơn giữa niềm đau khổ mà Phong gây đau. Nhờ sự tự do của mẹ, Lan đã nhay và tập uống rượu đêm ngày. Bận trãi sẵn đến nỗi anh sức nhớ thế Lan mới biết rằng nhan sắc Lan giống mẹ.

Một tối kia, trên xe của một bạn trai và trên con đường mà Lan ngỡ là về nhà mình, Lan say lướt khướt khi Lan giật mình tỉnh dậy nửa đêm. Lan đã phải khóc thêm một lần nữa sau bao thanh ngày cần cù, mãi, trình cũng say mà đi lạc lối với Lan rồi. Thật là đau đớn.

Trước sự cô đơn đều giả, trước đôi chiếc vật chất mà gã đàn ông kia hứa sẽ đến bù, Lan ghé thăm ra về. Lan thả thả mắt tâm băng trình chờ đợi đâu rồi lòng nào đem bản nó bằng một giá trị tàn như thế.

Từ ngày ấy, theo đó, Lan buông thả. Ngày đêm với Lan không còn nghĩa lý gì.

Nhưng có một lần Lan mất ngủ đến với Lan không khi Lan gặp Hoàng. Hoàng đã đến với Lan bằng một tình yêu chân thành.

Hoàng là một kiến trúc sư, đầy đủ vật chất, đời sống phong lưu. Hoàng đến ngoài vòng ả, chơi của Lan và không biết cuộc sống bề bộn của Lan. Vì thế khi nhận thấy mình đã yêu Lan rồi thì Hoàng xin cưới Lan đang hoang. Mọi chuyện xảy ra quá đột ngột khiến Lan không kịp đề phòng, không đủ thì giờ để nói cho Hoàng biết về cái dĩ vãng của mình. Lan về với Hoàng, đêm đầu tiên, sau khi động phòng hoa chúc Hoàng cầm tay Lan, nhón vào tận mắt Lan và bảo: — Em chẳng còn gì, vậy cố gắng yêu anh em nhé!

Nụ cười Hoàng lúc ấy thật khó hiểu. Lan tự trách mình đã không nói hết cho Hoàng nghe, nhưng khi đó, nhìn ánh mắt của Hoàng, Lan biết rằng Lan không nên nói gì hết. Những tháng ngày kế tiếp, Lan và Hoàng vẫn sống một cách êm đềm. Hoàng tỏ ra yêu ra Lan như ngày xưa. Hai năm qua hoàn toàn đẹp, yên vui và Lan tưởng đầu nàng đã tìm được hạnh phúc. Dù không yêu Hoàng tha thiết, nhưng tình Lan cũng đủ xây dựng gia đình. Lan không hề biết chán đến những nơi ăn chơi ngày trước.

Một ngày nọ, nhân dịp lễ, Lan gặp Mỹ, một cô bạn cũ. Mỹ ngỡ Mỹ muốn đến Lan nên xin đi chơi. Mỹ đẹp một cách lãng mạn, phục sức rất hợp thời. Làm sao Lan có thể ngờ được những gì sẽ đến, nên Lan cho Mỹ đi chơi mà lòng thờ ơ không tin Mỹ sẽ đến. Nhưng sau đó Mỹ đã đến mang theo con gái lạnh vào lòng Lan. Hôm Mỹ đến lại có Hoàng ở nhà. Mỹ và Hoàng tỏ ra rất hợp ý nhau và hiểu nhau. Lòng Lan tê dại và thật tình ngỡ ngàng mặt để Hoàng vẫn đi lại với Lan như những ngày trước. Lan vẫn thấy rõ là lòng Hoàng đã thay đổi, tuy ở hình dạng. Lan không hề ghen, không có ý biết gì về cảm tình của Hoàng đối với Mỹ, nhưng tâm hồn Lan đã bị kẹp chặt trong sự mới mẻ, về cùng với cái lạnh của Mỹ và cả sinh lực để tạo cuộc đời mình. Lan cảm thấy không thể sống trong cái không khí lạnh nhạt của chồng Lan ngày xưa ở Đà Lạt, nghĩ mãi thì Hoàng nhận lời ngay.

Lan đi nghĩ mãi một tháng, hay nhiều nữa, Hoàng cũng không phản đối. Với về một mặt lạnh lùng tiến quân Lan lên phi trường. Hoàng không có một lời từ chối, yếm, duyên thương. Lan chỉ cười yếu ớt, nước mắt dâng đầy, lòng lạnh băng một niềm đau.

(Xem tiếp trang 22)

— Xu — xáo bữa đó, em quên uống thuốc ngừa mà bây giờ mới thành thử này hả không.

giống tư tưởng của hai vợ chồng nó : « Anh mấy em với ông ấy cũng khổ, tính cứ ngang như con gạc, gần gần, dở dở, đạo họ Mỹ nó mới sang, mình báo cho con bé lên đi làm đi ra cũng được ba bốn chục ngàn một tháng thì chả nghề mà cứ nuôi một con con làm Đắc sĩ, Kỳ sư, cứ nai lưng ra làm nuôi con đi học. Bấy giờ chết quẹo rồi mới có đạt được một đêch đầu. Kỳ này ông ấy chết mình lại mất một tiền nữa với ông ấy. Thực khổ nhơn sang giống tư tưởng của thím ta thấy : « Anh em nhà mình chả tốn gì gì, chỉ khổ anh em nhà anh ấy, kỳ này khổ làm sao được mà không mất tiền. Ít ra ông ấy cũng là của mình mấy chục ngàn nữa. » Thím ta quay sang hỏi chồng :

— Bấy giờ anh xuống thăm chị ấy và các cháu chứ ?

— Làm gì mà vội vậy — Chứ ta nói : Tôi còn phải đến mấy tháng bạn coi mấy cái áp pher xem sao đã. Nói vậy rồi nó lấy ô tô phóng một lèo ra phố có vẻ vui thích lắm. Chắc đang có áp pher lớn.

Bỗng tôi thấy ở thím ta giống tư tưởng nữa : « Anh ấy cứ nuôi đến chết, chứ bây giờ là xuống thăm anh đấy. có khi lại dành lấy một mình mua cho anh cái áo sơ mi cũng nên. Loại ấy bây giờ ít ra cũng bốn năm chục ngàn. » Thấy vậy tôi bay theo thằng em xem có đúng như thế nghĩ của vợ nó không. Thì thấy nó dùng xe trượt một cửa hàng, và nói chuyện với một người khác tuổi nó và hen nhau : Chiều đi ăn nhậu và nhót ở nhà hàng Thanh Thế.

Tôi định còn một cô em gái nữa cũng con có con rau, đến coi xem tư tưởng nó ra sao, nhưng nghĩ cho ừng, chẳng cần nữa, qua với người này đủ rồi. Tôi liền bay vào sở. Tôi đến vào lúc chín giờ, nên các phòng đã đóng đủ, họ đang xôn xáo về cái tin tôi chết. Chưa nhận xét họ với, tôi lên vào phòng ông Giám Đốc vừa đúng lúc có điện thoại của Khố chiến tranh chính trị báo tin cho ông về tôi chết. Thì ra ông này cũng có nhớ tên tôi. Tôi thấy ông ta nghe điện thoại, đầu vọt lên giống tư tưởng chấp chôn : « Dân chính V là anh nào ? Chả lẽ lại hỏi lại hóa ra mình ư mờ, cha chú sự này nó coi thường mình. Cứ để nghĩ xem đã ». Giọng tư tưởng ngừng lại xoay tròn một lúc rồi thoát lên : « À mình nhớ ra rồi, thằng cha này làm Trưởng Ban TL, ông Phó Giám Đốc mới phân nân với mình ở hầu làm qua. Bây giờ hẳn chết, cụ phó là làm đấy, để mình đợi con ông cụ một chút ».

Tôi với sang phòng Ông Phó Giám. Thấy ông ta đang cố gắng tay vào cầm nghĩ ngợi : « Mẹ kiếp, làm ăn như vậy rồi chết có bác đến mình không. Nó tưởng nó chết là mọi việc xĩ xĩa đi rớt hay sao, có khi còn hận đến mình nữa chứ... Bỗng ngưng một lúc rồi mặt ông ta tươi, lên và giọng tưởng phát tiếp : Ờ hay ! Hẳn chết là hay lắm, mình cứ việc gạt sang cho hẳn, hơn nữa giấy tờ hẳn còn để lại với mình đây. Quả hẳn chủ tâm liều một với rồi chết, đáng khen đó. Hay, Hay thực ! Số mình có lẽ còn sống ».

Tôi xuống ông An ninh kiêm về nhân viên. Thấy ông ta đang ngẫm nghĩ : « Mẹ kiếp, có một thích thứ này : «Đồ chó chết, chả là đúng đời, mà thoát rồi, cứ sống kỳ này cũng bỏ mẹ nó với mình, mình sẽ lập rapport cho nó một vở, đểch ra gì cả, đàn em mà cứng cổ mạng. Cá lẽ nó biết số nó sắp chết nên cóc cần gì cũng nên. Nắn đúng vậy thì ra tài xem từ vì của nó cũng hay. Thì hẳn chết mình cũng đỡ tức mình ».

Tôi nghĩ : Ờ mình chết cũng đúng lúc, chứ sỡn nhời đời phó với cha nó v. cũng mệt, đầu sao cha ấy cũng có quyền lãnh làm Rồi Phòng Nhân viên tôi sang xem tư tưởng của sĩ quan phó ngân viên phụ trách về lương hướng của tôi xem sao. Thấy cha ấy đang chú ý đến vấn đề lương từ suất của mình thực : « Hèn thì là hiện hành, một công chức chết, vợ con được hưởng hai tháng lương, rồi như tiền ma chày công với mười hai tháng nữa và tiền bồi hoà lại hưu liêm. Như vậy lương vợ con lần được lãnh cũng khá khá, hẳn ít ra gần bốn trăm ngàn, mình phải làm sao sắp xếp, sắp ngầu được ít chục cha vợ gì làm không công cho nó, vợ con hẳn chắc là mệt tít về vấn đề này, mình làm kẻ ra chẳng khí gì. Nhưng khổ nỗi hẳn còn vài tháng hạn có quen biết thân với gia đình hẳn như cha Th. và T chẳng hạn. Chỉ sợ hai tháng cha này mách nước thì hỏng cả. Thôi vậy để này sẽ liệu sau, mình sẽ tùy nghi hành động.

Tôi nghĩ : Quả thực tầu chết làm kẻ cầm dao, mình chết mặc mình, ai người ta cũng nghĩ đến việc làm ăn của người ta không tho.

Tôi liền đi thăm anh em bạn bè, phần đông chỉ thấy tư tưởng họ lo lắng về cơm gạo, ít nhất, mặt nười anh nào anh này hẳn như bị đa số có tư tưởng về cái chết của tôi như sau : « Ở lúc này nó chết được là rảnh cũng mừng cho nó, nhưng chỉ đau ruột n. nửa, chán bác. Mẹ kiếp, nhảm ngay. cuối tháng chưa lãnh lương mà chết ». Cũng có một số đồng nghĩ : « Thằng đó nghèo, nhưng biết thương anh em, là liêm khiết, nó làm Trưởng ban TL. T. là anh

em cũng nhớ nó khổ như thế nghĩ cho cha mẹ thì nó cũng thuộc loại có vẻ từ Tầu, hoặc là có ý định m. t. gây uy tín để tranh cử dân biểu, nghị viên con mẹ gì đó cũng nên. Nếu quả vậy thì chết là đáng kiếp ». Cao vọng quá cỡ mà.

Đại để ai cũng có giống tư tưởng chẳng mấy tốt về mình, mặc dầu đôi khi họ cũng khái miến cường với một vài điều không thể phủ nhận được. Đời là thế đó ! Thực là bạc bẽo ! Riêng có một cô bạn có giống tư tưởng cảm nghĩ tốt về mình.

Nhưng cuộc đời ngang ngửa, thiết nghĩ cũng chẳng nên sống lại làm chi để thêm tình lụy. Cứ chết là đúng rồi.

Tôi liền cấp tốc bay về để trả lời với vị T. Thân là tôi nhất định chết, mất bao nhiêu cũng chết. Lúc này tôi cảm thấy cái chết đáng giá ngàn vàng.

Vừa thấy tôi trở về với vẻ mặt bơ phờ, chán ngán. Vị T. Thân cười lên hề hề, hỏi :

- Thế nào, «nuôn sống hay muốn chết ?
- Thưa ngài cho t. i chết.
- Thế đưa ba trăm ngàn đây.

Mặc dầu ra ba trăm ngàn, tôi liền đưa ra tám ngàn phiếu viết sẵn từ lâu (payer au porteur) 286.000\$. Vị T. Thân cười mặt nói :

— Mi muốn sống cho nên mi đưa thứ này ra phải không ?

— Tôi năn nỉ, hỏi :

— Hay ngài muốn lấy tiền mặt thì xin đề cho tôi trả dần một tháng dần dần.

— Thôi thế thì sống lại đi kẻo đây mà trả nợ đời, a lẽ hấp.

Ông ta nắm cổ tôi dúi mạnh vào ngực, thế đang nắm thiến thiếp, tôi giật mình tỉnh dậy kêu to :

— Chết tôi với, như ng vị từ thần đã ra đến của quay đầu lại nói :

— Mi còn nặng nợ ba đào, chưa được chết hẳn, cứ chờ vài ba chục năm nữa thế nào ta cũng đến đóm mi về Diêm Phủ. Nhân dịp này mi đã biết chưa ? Làm việc phải giữ phép tắc lễ luật, chứ có ba trợn nghe không (chết đầu có đề). Bỗng tôi giật mình tỉnh dậy, thì ra một giấc chiêm bao. Thực là một giấc chiêm bao không tiền khoáng hậu.

Đấy đánh rảng rửa mặt rồi, ngồi trước án trả nóng nhấm nháp. tôi ngân thơ của Cụ Phan Bội Châu vang nhà :

Chết mà vì nước chết vì dân,
Chết đáng nam nhi trả nợ trần.
Chết buổi Đông Chu hỏi thái quoc
Chết đời Tây Hán lúc tam phân
Chết như Hưng Đạo hồn thành thánh
Chết tựa Trưng Vương phách hóa thần
Chết cụ Tây Hồ danh chẳng chết
Chết mà về nước chết vì dân.

Văn sĩ THAI LANG ĐÌNH

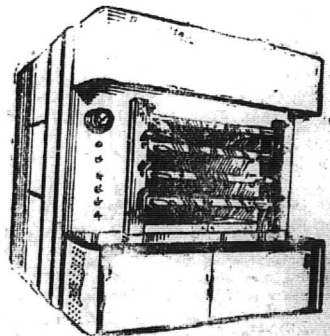
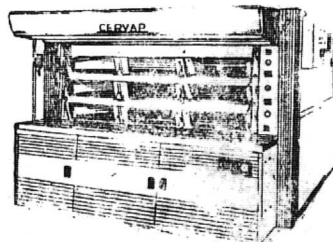

Cung chúc Tân Xuân

LÒ LÀM

Bánh Mì, Bánh Ngọt, Bánh Chay

Công Ty chúng tôi sẵn tại kho một số lò nướng các loại bánh mì, bánh ngọt, bánh Trung Thu, bánh mận, bánh chay... của Pháp hiệu « BONGARD » và « PAVAILLER » bán với giá chính thức.

Quý Vị nào cần mua xin trực tiếp liên lạc với chúng tôi để xem catalogue và giá mỗi kiểu lò,

Công Ty CADIA
18, Đại lộ Nguyễn Huệ — SAIGON
ĐT. : 99.513

Chuyện cổ Việt Nam

MỘT MÙA XUÂN HÈN TỚI BA VIỆC!

✧ *Sưu tầm của Trữ La Thôn Nữ*

Ngày xưa có một người học trò, thông minh, siêng học và hay chữ như vừng, thế mà kỳ nào đi thi, anh chàng cũng cứ bị trượt vô chuỗi cả!

Lại thêm một nỗi rờn rợn là anh chàng ấy được sanh làm một người trai xấu xí, thô kệch, các cô gái đọc văn chương thì phú của chàng thì đến thương yêu mê mẩn, nhưng đến lúc gặp mặt thì cô nàng nào cũng thất vọng, chán nản và từ chối ngay cuộc hôn nhân, dù chàng ta nài nỉ, khẩn cầu, các cô nàng cũng ngoảnh mặt làm ngơ, từ chối không tiếc lời!

Bởi vậy, đến năm ba mươi tuổi ngoài, anh chàng vẫn còn là một bạch diện thư sinh, chẳng làm sao đỗ đạt được và cũng chẳng làm sao có vợ được.

Thấy mình đại đẳng khoa cũng hỏng mà tiêu đường khoa cũng trượt, anh chàng chán nản, bức tức, oán trời trách đất vô cớ.

Một hôm, nhơn ngày Tết nguyên đán, cùng bạn bè say sưa chè chén, có một người bạn văn chương phương xa mộ tiếng chàng tới chơi, trong lúc từ nhập ngôn xuất, mới thổ lộ cho chàng hay là ở ngon núi Ba Vành là nơi Trời Đắt giao tế, các thần tiên thổ địa đều qui tụ lại để xem xét các việc nhân gian.

Anh chàng biết được, mừng lắm, rồi xem lịch biết ngày mừng ba Tết là ngày cực tốt, bèn tắm rửa sạch sẽ và sắm đủ lễ vật, chọn giờ hoàng đạo xuất hành ra đi để tới núi Ba Vành kêu van cho số mạng nhơn.

Đường xa thăm thẳm, cứ ngày đi đêm nghỉ, anh chàng chẳng quản nhọc nhằn. Đến ngày thứ ba hết cả lương thực đi đường, anh chàng bèn ghé, vào một nhà ở đường để xin nhờ vả cơm nước và nghỉ chân.

Nhà chủ, vốn giàu có hơn ngày Tết dư vật thực, tiếp đãi anh chàng rất hậu. Cơm nước xong, nhà chủ hỏi anh chàng đến núi Ba Vành có mục đích gì?

Anh ta cứ thực tình đem cả việc riêng ra nói cả. Nhà chủ bảo rằng:

— Nhà tôi có một đứa con gái, đẹp đẻ, duyên dáng đáng kể vào bậc nhất nhì trong vùng.

Thế mà bao nhiêu cô gái đồng tuổi nó đều đã có chồng, có con, thế mà con gái nhà tôi vẫn còn phòng the lẻ bóng, chỉ bởi nó có một tật là căm từ thuở bé. Nếu quả nhà thầy tới núi Ba Vành kêu ca việc riêng của nhà thầy kêu giúp cho con gái tôi, sẽ xin đền đáp công ơn.

Anh chàng nhận lời, ngủ một đêm ngon lành, rồi sáng dậy lên đường rất sớm.

Đi mãi đến tối trời, anh chàng lại ghé vào một nhà khá giả ở cạnh đường để xin ăn uống và nghỉ chân.

Nhà chủ đem cơm rượu tiếp đãi cũng rất nòng hậu rồi cũng hỏi anh chàng lên núi Đắt; Trời có mục đích gì? Anh chàng cũng đem chuyện mình ra nói. Nhà chủ nghe xong bảo:

— A lô! A lô! Minh đó hả? ... Tan sở, mình đừng đón rước em nhé? ... Minh về nhà chờ em nhé... Dạ! Em kẹt làm "xếp" với ông chủ...

Tiếp nối

của NGUYỄN ĐỨC TRẠCH

mười mùa Xuân rồi,
Con chẳng được một mùa vui.
Mười mùa Xuân rồi,
Đời con vẫn nổi trôi.
Bom đạn mười năm vang về thành phố,
Tóc mẹ điểm sương, giấc ngủ bởi hơi,
Khi con lớn lên, mẹ cho con lời ca,
Khi con lớn lên lòng con bao thiết tha,
Thương màu da vàng, thương dòng lúa chín
Tiếng sáo đêm trăng, năm tháng ngọc ngà.

Khi con lớn lên mẹ thường nhắc lại,
Trong ngày thời nổi,
những món đồ chơi con cầm lấy súng,
Cé nhà vui mừng:
Mai sao có giặc,
Con sẽ như cha.
Trọng đời ngẫm nga ca khúc viễn hành.

Khi con ra đi,
một nửa quê hương bom đạn mịt mù.
Một nửa quê hương, tiếng xích ngọc từ.
Mẹ cầm tay con,
chuyện ngày xa cũ,
Tóc bắt đầu phai, thêm nỗi đợi chờ
những năm về trước,
Cha một lần đi,
nơi mẹ còn gì? Nỗi buồn tiếp nối,

Con tìm mùa Xuân?
mùa Xuân băng khuâng.
Con vào mùa Xuân?
mùa Xuân rung rung.
Trong lối người mẹ lạc bước bao lần,
Không dám quay về nhìn ngay mắt mẹ
Thêm nỗi buồn cho năm tháng chờ mong.
NGUYỄN ĐỨC TRẠCH (72)

— Nếu nhà thầy đi kêu việc riêng, nhơn tiện xin kêu giúp cho tôi một việc như sau: Nguyên nhà tôi có trồng ba cây cam một lứa, một cây thì có hoa quả tốt tươi, còn hai cây thì chẳng biết sao luôn khô năm trời, cứ lý ra chẳng đảm bông kết quả, xin nhà thầy dùng quyền kêu hộ cho tôi.

Anh chàng vốn tốt bụng nên nhận lời ngay và sáng hôm sau lại lên đường ra đi.

Đi mãi cho tới xế chiều thì tới một con sông rộng mênh mông, nhà cửa vắng hoe, lại chẳng có một chiếc thuyền bè qua lại.

Anh chàng ngồi xụp xuống trên một gò đá, trong bụng bối rối, lo lắng muôn phần. Một hồi lâu, dưới sông bỗng nổi lên một con cá chép to như chiếc thuyền, râu, vảy ngũ sắc, trông rất đẹp mắt.

Con cá chép đương mất ngó chàng rồi hỏi to:

— Nhà thầy định đi đâu đó?

Người học trò lại đem hết tâm sự mình bộc lộ cho cá chép nghe.

Cá chép bèn nói:
— Nhà thầy xem tôi có thân hình đẹp đẻ, râu ria rờn rợn thế này mà bao phen đi thi chẳng được hóa rồng. Bây giờ, tôi chờ nhà thầy qua bên sông để đi đến núi Ba Vành, nhà thầy kêu việc riêng, xin kêu giúp cho tôi luôn thể. Lúc trở về tôi lại cũng đưa nhà thầy quá giang mà đến ơn thầy.

Người học trò vui vẻ nhận lời và cá chép cho chàng ngồi lên lưng, đem qua bên kia sông.

Anh chàng lại ra đi, đến một hòn núi kia thì trời vừa sẩm tối; anh chàng nhìn lên thấy một ngọn núi to, chia làm ba tầng cao ngất.

Biết là đã tới núi Ba Vành, anh chàng đặt đồ lễ dưới chân núi, quỳ xuống lễ bái và khẩn vái rất thành khẩn.

Bỗng nhiên có một vị tiên đầu tóc bạc phơ bay xuống hỏi:

— Nhà người đến đây kêu việc gì?

Anh chàng vốn tốt bụng nghĩ rằng nên nói chuyện của thiên hạ nhờ trước, còn việc mình đề lại sau sẽ hay, bèn đem chuyện con cá chép ra thưa trước.

Vị tiên bảo:

Con cá ấy sở dĩ không hóa rồng được là vì trong miệng còn ngậm một viên ngọc đỏ, làm ngăn cản không bay lên được.

Nghe xong anh chàng lấy tay rồi đem việc ba cây cam ra thưa.

(Xem tiếp trang 23.)

Xuân huy hoàng

Kỷ niệm Xuân thứ 183
(1789-1972)

đại thắng 20 vạn quân Thanh

của vị anh hùng dân tộc Nguyễn Huệ

Đ Á NAM TRẦN TUẤN KHAI

VĨNH ĐỨC QUANG TRUNG

của BÚT TRÀ

Việt Nam mừng có Đức Quang Trung,
Lớp đánh giặc ngoài, lớp giặc trong.
Chiêu Thống chỉ là tên tàu cầu;
Đống Đa còn mãi tiếng anh hùng
Quyết vì chính nghĩa, trượng võ nghĩa;
Voi kẻ thù chung, chẳng đội chung.
Hẹn với non sông ngày tháng thề;
Thắng giặc, khai hạ Tết Thăng Long.

Năm 1945 trở về trước, 3 tiếng "giặc Tây Sơn" được nói lên một cách mỉa mai trào lộng vào các giờ Lịch Sử ở các trường kể các sự gia T.T.K.

Nhưng sau cuộc cách mạng tháng 8 năm 1945, áo chùng chế độ Thực dân và tàn tích phong kiến Nguyễn Phúc chỉ thủ duy nhất của Quang Trung, Nguyễn Huệ thì rơi vào lịch sử của Nguyễn Quang Trung, được nhân dân Việt Nam gọi chung, những người biểu tượng lịch sử nói riêng luôn luôn nói tới đồng thời biểu dương lòng tôn kính ái mộ đối với vị anh hùng dân tộc này.

Cu thể nhất là các báo Xuân, báo Tết niên năm nay hầu hết các tờ báo đều đề cập tới. Nhưng ở báo đặc san Lao Động, Tân niên Xuân Kỷ Dậu viết gì hay gì?

Không lẽ lại giữ sử liệu ra viết lại những cái mà năm nay người ta đã viết tới quá nhiều. Bởi vậy bài tiểu luận này, chúng tôi xin giới thiệu vấn đề vào mấy tiểu chuẩn sau đây:

A- BỐI CẢNH LỊCH SỬ

Một nhân vật lịch sử không phải là trên trời rơi xuống, hay dưới đất vút lên, cũng không phải "sinh nhĩ tử chi" như Khổng Tử nói, hay là do "bản năng Thiên Khải" như các tôn giáo minh định. Vậy một nhân vật lịch sử nào là do bối cảnh lịch sử ấy để tạo lên. Mà lịch sử thì chỉ có tất yếu chứ không có tình cờ.

Vậy khi bàn tới Quang Trung Nguyễn Huệ trước hết chúng ta phải tìm hiểu đã do bối cảnh lịch sử nào mà dẫn sinh ra Nguyễn Huệ?

Độc Lịch sử Việt Nam cuối thế kỷ 18 là thời kỳ chế độ phong kiến trung cao độ, cho nên sự tương tranh nhau thân của những người đứng đầu cho chế độ này cũng gay gắt nhất.

Trên 50 năm lãnh thổ bị qua phân giữa vua Lê chúa Trịnh ở miền Bắc, Chúa Nguyễn ở miền Nam, giai cấp phong kiến tranh dành nhau lãnh thổ mà gây ra chiến tranh tàn tước điều kiện cho con dân trăm họ.

Chỉ vì tranh dành nhau chiếm đoạt vùng mà bọn phong kiến không từ thủ đoạn hèn nhất cấu kết và rước ngoại bang về giúp nhằm trong cuộc nội chiến.

Ví dụ ở Bắc Hà Lê Chiêu Thống rước quân Tàu về, ở miền Nam Chúa Nguyễn Phúc nhà Lê cầu viện với ngoại bang Pháp.

Trong cái bối cảnh lịch sử rối rắm, thiên nan vạn nan ấy, vai trò lịch sử của Nguyễn Quang Trung ra đời. Nguyễn Huệ là một người Nông Dân, một phần tử bình dân của một xã hội nông nghiệp đã làm tròn sự mệnh lịch sử của mình, đối với quốc gia dân tộc.

NGUYỄN HUỆ LÀ MỘT NHÂN VẬT TRÍ THỨC KHÔNG BẰNG CẤP, NHƯNG LÀ MỘT NHÂN VẬT CÁCH MẠNG

Độc lịch sử Việt Nam chế độ thì chỉ phát tính từ đời Lý (khoa Tam Giáo Khổng, Phật, Lão) trải qua đời Trần, Lê (giai đoạn đầu) học phong, dân trí rất hùng tráng. Nhưng cuối Lê thời Nguyễn Huệ ra đời vì bị Tống NHO hủ học bên Tàu tràn sang, thì những ông Khoa bảng Cử Nhân Tiến Sĩ chỉ còn là những kẻ biết làm thơ phú Kinh nghĩa để đi thi cho đỗ, chứ không phải là những kẻ có thực tài, thực học.

Tuy nhiên, bọn Tống NHO học phệ đã chia nhau giữ chủ quyền hết trong triều, ngoài giả, cho nên bọn đó vẫn dùng bằng cấp làm điều kiện để tuyển trạch người trị nước yên dân.

Trong hoàn cảnh xã hội đó, Nguyễn Huệ ra đời, chỉ là một người dân cày ít học. Tuy nhiên, quân công Chính nghĩa của Ngài, tự cổ chí kim, từ Đổng Trác Tây, không ai không phải thán phục.

Ngài quả là một nhân vật trí thức không bằng cấp, cũng như cụ Nguyễn Tri Phương là một kẻ sĩ không khoa giáp.

Nguyễn Quang Trung chỉ là một người bình dân ít học như thế mà hoàn thành nổi sự nghiệp vĩ đại chỉ vì Ngài là một nhà Cách Mạng xuất thân từ đám nông dân.

Chúng tôi nói Nguyễn Quang Trung là một nhà Cách Mạng là nói có sự việc cụ thể chứ không phải nói trừu tượng mông lung.

Thiết vậy, nếu không có tư tưởng cách mạng thực sự, thì trong khi bọn khoa bảng đang được người đời quý trọng mà ông dám hỏi một ông Tể Hư Lê triều, khi Ngài chiến thắng 20 vạn quân Thanh tại Bắc Hà rồi ông Thẩm Hoa này tại sao bỏ dụng?

— Ông là gì?
— Tôi là Thẩm Hoa.
— Thẩm Hoa là cái gì? Có làm được chính tổng không?

— Ông là "Tống Nho" và đạo học "Khổng Mạnh" nhà tiên bối cách mạng của chúng ta. Cụ Minh Viên Huỳnh Thức Khá-gi, khi kẻ hỏi câu chuyện trên có kết luận, một câu như thế này?

— Bọn học phệ phong kiến khi kẻ câu chuyện trên có ý kinh bị Nguyễn Huệ đốt, đến đến nói không biết Tể Hư là gì? Thẩm Hoa người ta có thể đi đâu được, nay già hay mới tình, hay nghiệp lý, có một triều đình, nay già hay mới có làm được Chánh Tổng kh ư?

Rồi Minh Viên Tiên sinh viết tiếp:
— "Nhưng chúng ta thì lại phải hiểu khác, hiểu rằng: ý gì vị anh hùng dân tộc chúng ta không cho bọn hủ nho đó ra gì, ví dụ ông Thẩm Hoa kia có thể biết làm thơ, phú, kinh nghĩa, văn sách, để đi thi cho đậu Thám Hoa, chứ giao cho chức vị chánh tổng, chưa hẳn đã làm trôi chảy, vì trí thức trong sách vở là một chuyện, mà trí thức ngoài trường đời là một chuyện khác."

Nếu Nguyễn Huệ không phải là một nhà cách mạng, thì làm sao trong khi chữ Hán đang được một địa vị độc tôn, mà Ngài đời nhiên dám đem dùng chữ Nôm trong mọi văn kiện triều đình. Về việc cải cách tài chính kinh tế, hành chánh, tiền tệ của Ngài cũng đã chứng minh hùng hồn Ngài là một nhà cách mạng xuất thân trong đám nông dân.

C-VẤN ĐỀ THỐNG NHẤT

LÃNH THỔ

Từ trước tới nay, mỗi khi viết về Nguyễn Gia Long, người ta thường nói Gia Long có đại công trong việc thống nhất lãnh thổ từ Nam chí Bắc.

Nhưng thực ra sự nghiệp thống nhất lãnh thổ người khai sáng chính là Nguyễn Quang Trung, còn Gia Long nếu có thì cũng là người tiếp tục sự việc mà thôi.

Vì nếu không có Quang Trung Nguyễn Huệ, người thống nhất lãnh thổ Việt Nam lúc đó là nhà Thanh, vì Lê Chiêu Thống rước về, quân Tàu sang chiếm cứ, còn đầu đến phần để Gia Long thống nhất.

Và ai đã đánh bại Lê Trịnh để lập bằng con sông Gianh? Nếu không phải là Quang Trung Nguyễn Huệ.

Nguyễn Gia-Long khi ra phải là người thống nhất lãnh thổ, mà rất có thể là người đã phết lên vết mặt để cho 56 năm (1802-1858) sau đó, dân kiến thực dân Pháp mới bỏ vào tìm thực nước ta mà thôi (!).

Thực ra Nguyễn Quang Trung mới là người thống nhất lãnh thổ.

CÁC SỰ GIA ĐÌNH TÂY ĐÓI VỚI NGUYỄN HUỆ VỊ ANH HÙNG DÂN TỘC VIỆT NAM

Trước hết, ta hãy kể các nhà chép sử Việt Nam vào triều Nguyễn trước đây, mà dù họ phải gọi Nguyễn Tây Sơn là ngy. Nhưng người ta vẫn thân phục vị anh hùng dân tộc này một cách kín đáo. Ví dụ các người đã biết viết câu sau đây:

"... tuy đặc tội ở bản triều, điếm cái thể chi anh hùng giả" Nghĩa là: Tuy là kẻ có tội với triều đình ta (Bản triều tức là nhà Nguyễn Gia Long) nhưng dung là một vị anh hùng cái thế...

Các ở gia nước Pháp, kể đời không bao gọi Nguyễn Tây Sơn là Ngy. Chẳng những thế họ còn hết sức đề cao. Chẳng hạn họ bảo:

"Nguyễn Huệ là Nã phá Luân của Việt Nam". Nã phá Luân là vị anh hùng đặc nhất nước Pháp, họ đưa Nguyễn Huệ ngang Nã phá Luân, để cao như thế tưởng không có gì hơn nữa.

Tuy nhiên, nếu đứng về phương diện quân sự mà bàn thì hai nhân vật này có thể giống nhau, nhất là bình diện liên quân tác chiến tức quyết.

Nhưng nếu chúng ta đi sâu vào bình diện động cơ đương binh thì hoàn toàn trái ngược nhau.

Vì Nã phá Luân chỉ vì cuồng vọng làm bá chủ Âu châu nên đã lừa hàng trăm nghìn thanh niên Pháp đi quang xác cùng chiến trường Âu học. Trong khi đó Nguyễn Huệ lại anh hùng dân tộc Việt Nam Ngài đại phá 20 vạn quân Thanh chỉ là một cuộc

(1). — Năm 1802 Gia Long tức vị thì 56 năm sau, năm 1858 Pháp bắt đầu đánh vào cửa Đà Nẵng mở màn cho cuộc xâm lăng nước ta.
(Xem tiếp trang 18)

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

KÍNH CHÚC QUÍ VỊ THÂN CHỦ
MỘT NĂM MỚI ĐẦY THẮNG LỢI

Ông Mã Chiêu Hiệp

Compradore, hãng thuốc Bastoe V.N.

T. thất
237 Đại lộ Trần hoàng Quân (số phòng)
Chợ lớn Đ.T. : 21/97 (số phòng)
Đ.T. : 21/97 (số phòng)
Đ.T. : 21/97 (số phòng)

Đọc chuyện cổ tích bên chén trà Xuân

QUAN TRẠNG... «ẾCH»!

- ❑ Làm nghề câu ếch mà một bước nên quan, giàu sang, sung sướng!
- ❑ Khi đi xứ Tàu, chỉ nói bằng dấu tay mà được phong làm 'trưởng quốc Trưng Nguyên', phú quý tột mực. Bà vợ đi bán ếch ngày xưa lại phát tướng, đẹp lén như tiên, được vua phong làm mệnh phụ phu nhân.

❑ Do TUẤN LANGO kể

NGÀY xưa, tại Bắc Việt có một ông quan, có một nàng hầu cực kỳ xinh đẹp, nhưng gặp phải bà vợ có vẻ ghen lồng lộn lên như một sư tử Hà đông, cho nên ông quan không biết làm thế nào, đành mở ruộng lấy 50 lạng vàng nhét vào tay cô vợ bé, đang đêm xách va ly đi trốn và lo kiếm chồng khác làm ăn.

Đang giữa khuya, thân gái dậm trường, nàng không biết đi đâu, cứ nhắm đường lớn mà lần bước, trong lòng phấp phồng lo sợ trộm cướp dọc đường. Đột một đôi xa lăm giữa đường thấy ngọn đèn le lói và một người đàn ông đang ngồi ở vệ đường. Cướp chẳng?

Nàng sợ sệt, linh quỳnh, không biết là cướp đón đường giết cả ban đêm hay là người lương thiện nào đây? Rút gập quần gian, mắt của còn toát mạng thì bực phước quá chừng?

Xuân Nhâm Tý
cảm tác

MƯỜU

Xưa kia Xuân đến tung bưng,
Mà nay Xuân đến dừng đưng thế này!
Bao lần Xuân đã vẽ đây,
Trong cơn khời lửa ngập đầy tang thương.

HÁT

Mỗi năm Xuân mỗi độ,
Hăm sáu năm rồi nào đã biết gì Xuân!
Khấp non sông khói lửa xa gần,
Đã một nước máu một dòng, sao nỡ phân chia thù địch?

Hy sinh ấy, ích chẳng chẳng ích?
Diệt giống này chủ đích mông đầu...!
Xáo giăng sơn biên cả cồn dâu,

Đốt lửa hận thành sầu an cá!
Đầu cổ phải người xa khách lạ,
Cũng gà nhà bói một đố nhau chi?
Được những gì mà mất những gì?

Đã Xuân đến Xuân đi trong phảng lảng,
Đời cho đầu thay đến đời trắng,
Xuân vẫn còn đeo đẳng với trần gian,
Mỗi năm đến độ đông tàn,

Là Xuân vượt tuổi bằng ngàn về đây,
Bọn cùng nước nước mây mây.

TRÚC NAM

Nghĩ vậy, nàng đánh bạo đi tới sau lưng người đàn ông và không biết có phải vì thiên duyên tiền định hay sao nàng mở lời nói một cách dạn dĩ:

— Này anh, tôi là vợ một quan lớn, vì vợ có ghen tương, tôi phải ra đi, định bụng gặp người đàn ông nào đầu tiên giữa đường, dù nghèo giàu, tôi cũng xin lấy làm chồng. Vậy xin anh đừng chê tôi, xin theo về hầu hạ anh trọn đời.

Thì ra người đàn ông ấy là một chàng trai, mặt mày khá đẹp, làm nghề soi ếch mỗi đêm để độ nhứt. Và nuôi mẹ già, em gái.

Chàng câu ếch nghe nàng nói như rất đời ngọc nhiên, nhìn nàng chòng chọc để nhận kỹ xem người hay ma. Một lát sau, chàng run lên cầm cập, vì thấy một cô gái đẹp, ăn mặc sang trọng với đồ nữ trang bằng vàng y, kim cương lấp lánh trước ánh đèn, mặt con người đẹp như thế mà đòi làm vợ chàng thì chàng nghĩ quyết là ma chẳng sai.

Mặt mày hơi hãi, tay chân run rẩy, chàng định chạy, nhưng cô gái đã đưa tay cản chàng lại và nói:

— Xin anh bình tĩnh, đừng sợ và đừng ngờ. Tôi là người thật, anh cứ sờ vào tay tôi có phải bằng da bằng thịt không? Anh xem giấy tờ của quan cấp, cho phép tôi lấy chàng đây.

Vừa nói, nàng vừa lấy trong túi ra một tờ giấy có đóng dấu son và mấy giấy tờ khác, nhưng anh chàng nào có biết chữ nhứt một nhựt hai!

Cô nàng biết, vội cắt giấy rồi cầm lấy tay anh kia bảo cứ bóp vào xương (lật) sẽ biết rõ người hay ma, rồi cô gái khấn khoản:

— Tôi là người thành thật, chỉ hận vì một duyên cớ mà người nhà ngoài, còn bị đánh ghen nhục nhã mỗi ngày, nên tôi đã nguyện lòng, bất cứ ai giàu, nghèo, miễn là chung sống một chồng thì dù trẻ, già, đẹp, xấu, tôi sẽ vui lòng gả thêm t.ơn đời. Nếu sau này tôi ăn ở có bụng nào, anh trách phạt gì tôi cũng xin chịu cả.

Nghề lột thành thật và nhận kỹ là người ta, chàng câu ếch bắt đầu vững dạ tin tưởng, nhưng hiếm nời nhà nghèo, chàng nói:

— Có có bụng thương tôi, tôi đâu dám từ, ngại vì nhà nghèo, em gái, mẹ già, tôi nuôi chưa được ấm no thay hưởng hồ thêm có nữa, tôi không nờ nhìn con chịu đời khổ cực.

— Xin anh cứ yên tâm, hoàn cảnh nào tôi cũng sống được cả; và lại khi ra đi quan có cho tôi 50 lạng vàng, tôi có thể đem ra làm ăn buôn bán, gia đình chúng ta chẳng đến nỗi thiếu thốn đâu.

Trước lời khấn thiết, chân thành và sắc đẹp làm choa mặt người trai khỏe mạnh ấy, chàng không biết nói sao để chối từ.

Nàng bèn nhứt câu, xách đèn, và đèn, nắm tay lột chàng trai dặng dây về nhà ngay.

Từ đó, đời vợ chồng xom này tình ý đậm đà, hạnh phúc an lành, thuận hòa, khiến ai nhìn thấy cũng khen chàng câu ếch có phước, đã được vợ đẹp lại gái việc tề gia, nội trợ.

Qua năm sau nàng lại sanh được một gái mỹ miều, định gả.

Một hôm, chàng ếch đi ra vườn, vợ thấy trong mớ ếch có một con ếch thật to, da vàng óng, nên lúc đi chợ bán chừa lại định nấu cháo cho chồng ăn. Khi mợ con ếch thấy trong bụng nó có một viên ngọc lớn

bằng ngón tay cái màu sắc rực rỡ thật vô cùng quý hóa, nàng bèn đem cho chồng cất.

Lúc sau, vua bị đau mắt nặng, ban chiếu khắp dân gian, nói rằng ai có ngọc ếch đem dâng cho vua chữa mắt thì được làm quan to.

Người vợ xử chồng đi chữa cho vua. Bệnh khỏi, vua chỉ ban cho một chức quan nhỏ, vì chàng ếch là một Huân tri Cung, chàng biết chữ nghĩa gì.

Năm sau, nhơn trời đại hạn hơn nửa năm, mùa màng thất bát, làm cho dân tình đói khổ nhiều nơi, nhà vua lại ban chiếu, bảo ai cầu cho mưa xuống nhiều được, sẽ được phong chức Trưng Nguyên.

Ông Quan... Ếch này, nhơn vì kinh nghiệm trong nghề câu ếch, vội vàng xem cẳng ếch có mọc đám trắng, biết rằng trời sắp đổ mưa một ngày mai, liền xin vua đứng ra cầu đảo.

Chàng bảo họa sĩ của nhà vua vẽ đủ 28 ngôi sao Tinh Quân rồi bày đặt lảng những trên núi, mặc áo đỏ, miệng đọc lầm rầm rồi dợ tay làm như bộ hô phong hoán vũ, cho đến nửa đêm. Chàng bảo quan đại thần của nhà vua:

— Ngày mai, mặt trời mọc lên độ một sào, mây sẽ bay về che kín và độ một giờ sau mưa sẽ xuống ào ào trong hai ba ngày liền tiếp.

Quả nhiên đúng hẹn, trời đổ mưa như trút nước, trần đông trần sống, nhà vua mừng rỡ, khen tài và phong chàng làm Trưng Nguyên.

Nhưng nhà vua lúc nhớ lại là chàng vốn Huân Tri, đó về không bằng lòng, nhưng đã trút hứa, đành móc vào văn bằng làm liếng «Trưng Ếch» để triều đình khỏi ganh tỵ.

Từ đó, người ta gọi hai vợ chồng chàng là «quan Trưng Ếch» và bà Trưng Ếch.

Nhơn có sứ Tàu qua, nhà vua liền sai chàng đi sứ. Vì chàng vốn «Trưng Nguyên» nên không thể sụt xuống làm phó sứ và cho hai quan tiến sĩ hay chữ nhất đi kèm theo, làm phó sứ để phòng khi phát đối đáp lại thiên triều.

Lúc ch ng cùng sứ bộ tới kinh đô nước Tàu, lại có ba sứ bộ ngoại quốc cùng tới một lượt.

Một hôm, vua Tàu đãi tiệc khoản đãi các sứ bộ, đặt lên bàn bốn chiếc bánh quý rất to để mời bốn vị chánh sứ.

Trưng Ếch vốn tham ăn, lại ăn khỏe, trong khi các vị sứ khác chưa kịp lấy ăn thì Trưng Ếch ngon miệng xơi mất cả bốn cái. Ai nấy đều bực miệng cười, khiến chàng Ếch chợt hiểu là mình đã ăn tham.

Đang lúc «Trưng» còn băn khoăn thì vị quan bồi yến của vua Tàu dợ cơ bốn ngón tay và nhìn mọi người.

Trưng Ếch nghĩ rằng, viên quan Tàu có ý muốn chế bai chàng đã cố ý tham ăn cả bốn, nên muốn chế lột cho mình, bèn dợ cao cả hai bàn tay, một tay chìa bốn ngón để chỉ vị nói rằng «không những bốn cái bánh mà tám cái bánh như thế ta ăn cũng hết ngay»!

Các vị sứ ngoại quốc và hai viên phó sứ của Trưng Ếch cũng hiểu ngầm là quan Tàu chế chàng tham ăn, bèn ngồi nhìn nhau cười. Hai ông phó sứ, then dùm cho chàng, ngồi lăm lăm, đưa mắt nhìn chàng như muốn trách cứ chàng về cái tội tham ăn.

Một chiếc lại đưa ngón tay trở, chỉ vào bụng rồi lại nhìn mọi người. Các vị ấy lại hiểu là ông quan Tàu chỉ bụng có ý nói cái bụng kia sao lại tham ăn như thế.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

KÍNH CHÚC QUÍ VỊ THÂN CHỦ
MỘT NĂM MỚI ĐẦY THỊNH VƯỢNG
VÀ THẮNG LỢI

Ô. Nguyễn văn Kỳ

Giám đốc thương mại
hàng thuốc lá Bastos V.N.

Tư thất
541-543 đ. Hậu Giang
Chợ Lớn

Văn phòng
14, đường Ngã Đốc Kí
Đ.T. : 21.197
Saigon

Trạng Êch cũng hiểu ngầm là quan Tầu muốn đi chàng ăn như thế là nói bóng ra thì làm sao, chàng liền hát tay lên cao về bếp bếp; ý chàng nói rằng không những bốn cái bánh mà đến cả tám cái, ta ăn cũng hết ngay!

Sau đó, Trạng Êch thấy ông quan Tầu ấy đi tới chỗ chàng có vẻ niềm nở, tỏ vẻ kính trọng chàng hết thấy hơn ai khác. Và giờ giờ cái đầu ra về khỏi nhà!

Trạng Êch cho rằng nhờ chàng nói rõ như thế khiến ông quan Tầu về nhà.

Tiếp đó, ông quan bước lên ngai nói gì với vua rồi chính tay vua cầm bút son phê bốn chữ "Lương quốc Trọng Nguyên" và ban cho chàng rất nhiều bạc vàng, lụa, gấm.

Lúc chàng trở về nước, vua quan trong triều thấy cái biên thiếp vàng đi đầu có bốn chữ "Lương quốc Trọng Nguyên" đều trọng vọng chàng về vì thấy vua thiên triều đã phong thêm chức Trạng, nên không còn dám gọi đùa là Trạng Êch nữa!

Vua liền phong thêm chức tước cho chàng khiến ai hat sợ chàng càng thêm vinh hiển, phú quý.

Vợ chàng đã đẹp, lại được sống trong quyền uy chức trọng, nên càng ngày càng đẹp người thêm, bóng tựa như một nàng tiên. Mọi người đều ngắm nhìn nằng không chán mắt.

Tuy vậy, từ do chỉ quan ở cũng bận khoản, không hiểu sao về do tài nghệ như thế nào mà chàng được vua thiên triều khâm phục mà ban cho cái danh vọng Trạng Nguyên hết nước như thế. Vua và các quan đều đi hỏi hát ở phố sù thì hát ông ấy cũng đáp là không biết tại sao về nói rõ sau cái bữa thiết yến, quan Tầu do tay chế bày chàng hư ăn rồi liền đi cầm bút phong Trạng ngay.

Qua năm sau, nhơn có sứ Tầu qua, vua quan đều hỏi han về việc ấy thì quan Tầu đáp:

- Hôm nay ăn yến, các hoàng đế ban, quan Trạng chúng tôi ngồi thủ tiếp, do bốn ngón tay ra số đối!

Tứ di lai triều, thì quan Trạng An Nam lại do tám ngón tay đối: Bát man tiên công. Còn khi quan Trạng chúng tôi đưa ngón tay chỉ vào bụng ra đối:

Hùng trung bình giáp thì quan Trạng An Nam lại đối: Thường thượng kinh luân. Vì cái tài đối đáp trong nháy mắt như thế, khiến hoàng đế chúng tôi rất khen tặng vì trong lúc ấy ba vị sứ các nước lại đều đứng khựng nhìn nhau không làm sao đối được nên hoàng đế nước phong "Trạng Nguyên lương quốc"!

Nghe viên sứ thần giải thích, vua quan ta mới hiểu rằng Trạng Êch tuy đối chất nhưng trí óc huyền diệu như có thần nhơn phù trợ mà làm về vang được quốc thể, vua bèn ban thêm chức tước, vàng lụa cho quan Trạng và ban cho cả nàng tước "Mệnh phụ phu nhơn".

Từ đó, hat vợ chồng Trạng Êch sống trong vinh hiển đến già và con cháu về sau cũng được tập ấm phong chức tước, nối cha làm quan.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN
KÍNH CHÚC QUÍ VỊ THÂN CHỦ
MỘT NĂM MỚI ĐẦY THỊNH VƯỢNG
VÀ THẮNG LỢI
V.N. Nông Ngư Lâm Công ty
719 Đại lộ Trần Hưng Đạo Saigon
Điện thoại: 36.605

LỪA ĐẢO

Một chú bé bán báo vừa chạy về a rao:
— Báo Xuân mới xuất bản với phóng sự độc đáo về nhĩ « một vụ lường gạt gần Tết vô tiền khoáng hậu, đã có 99 người bị lường gạt rồi và còn những kẻ khác sẽ bị lừa dài dài! mua vô mua vô.
Một ông khách nghe vậy bèn mua ngay một tờ báo, sau khi mua xong, ông khách tìm mãi không thấy bài phóng sự đầu cả.
Vừa khi đó chú bé bán báo lại rao tiếp:
— Báo Xuân mới xuất bản với phóng sự độc đáo về nhĩ một vụ lường gạt gần Tết vô tiền khoáng hậu đã có đúng 100 người bị gạt rồi và còn nhiều người khác bị lường gạt nữa. mua vô mua vô!

VỎ QUÍT DÀY MÓNG TAY NHỌN

Tối Ba mươi Tết, nhĩ người cha nằm trên giường đưa với đứa con nhỏ đang đầy chiếc xe hơi đồ chơi bằng chiếc xe hơi thật.
Trong khi đó dưới gầm giường có tên trộm đang chờ dịp để ra nghề, thấy vậy nghĩ bụng thế nào thàng cha cũng chui xuống gầm giường để tìm chiếc xe cho con, như thế thì bị lộ tay, y bèn nhứt chiếc xe để lên dép của người cha.
Quả nhiên khi vừa đặt chân xuống dép người cha thấy chiếc xe lượn lên cho con, rồi leo lên giường nhưng thắc m.c vì lúc này ông nghe rõ chiếc xe rơi xuống đất. Ngâm nghĩ một lúc, ông ta đành hăng rồi lên tiếng:
— Tên nào dưới gầm giường cũng khá lắm đấy nhưng không trốn khỏi đầu!
Tên trộm nghe thế bèn tong cửa chạy mất.

Chiêu quân hương sắc tài hoa Hón Hồ sát phạt hồn hoa vẫn còn

Bối Hồn Phú Việt Chià vợ chồng Quan Thái Thủ Vương Trung có mụn con gái là Vương Tường tự Chiêu Quân, năm 17 tuổi sắc nước hương trời như hoa hải đường buổi sáng, ngoài sắc đẹp khuynh thành nằng rất thông minh, giỏi đờn ca thì, họ.

Tài sắc vang dội gần xa trong nước Hón. Tại Kinh Châu. Hón Vương mơ ước muốn tìm 1 Á Hậu cho chốn Tây Cung phong loan còn vắng, Nghe đồn ở phủ Việt Châu có Hoa Hậu Chiêu Quân. Vua sai tới thần là Mao Diên Thọ đi tìm người đẹp.

Khi đến Việt Châu, hân bắt gặp Vương Trung, vì hiếu với phụ thân, Chiêu Quân mới ra mặt, rồi chiếu chỉ vua phong Chiêu Vương hoặc nịnh thần phải lấy ra một 8 lay. Diên Thọ lòng căm tức quyết trả thù, mới bày chuyện vẽ 3 bức họa để dâng vua. Diên Thọ cầm ba bức họa tuyệt vời, nghĩ ra kế chấm thêm 1 nét ruồi dưới mắt gọi là «Sát phụ». Đồng thời kiếm một người khác là nàng Lê Kim Định cũng đẹp, vẽ ba bức họa nữa đem về dâng vua. Với lời là nịnh thần, đem Chiêu Quân mất chức Tây Cung, Hón Vương quá nghe lời của Diên Thọ nên tiến Lê Kim Định giữ chức Tây Cung và cho Chiêu Quân về quê.

Trái lại Diên Thọ đưa Chiêu Quân vào lãnh cung để rửa hận. Gia đình Vương Trung khôn khổ bị Diên Thọ hãm hại lúc ấy Vương bà lại mang thai. Bị đầy lãnh cung, Chiêu Quân nhờ đàn Tỳ bà mới được an tỉnh và được Lâm Hậu Chánh Cung tiến cử đến Hón Vương.

Vua Hón khi gặp mặt Chiêu Quân thì đúng là người trong mộng, với hương sắc tài hoa, hoa nhường nguyệt thẹn khiến vua toại lòng ao ước. Riêng Diên Thọ sợ chết nên trêu sang đầu Phiến quốc với tài nịnh thần lập kế gây hấn với Hón Vương, hân liền dâng 3 bức họa của Chiêu Quân, khiến Phiến Vương căm thấy ngày ngất trước sắc đẹp khuynh thành liền dấy binh đánh Hón đòi dâng nạp Chiêu Vương. Trước binh lực vũ bão của quân Phiến, Hón Vương thua nhiều trận, liền lập kế đưa Chiêu Quân sang nhưng bị Diên Thọ phát giác nên Phiến Vương cả giận, xui quân đánh ác liệt hơn quyết bắt cho bằng được Chiêu Quân. Buộc lòng Hón Vương phải đưa Chiêu Quân Cổng Hồ để tránh thâm họa binh đao cho Hón Quốc, lúc đi Chiêu Quân được Tiên ban cho một chiếc áo màu nhiệm, nên đến vua Phiến không sợ được đến mình nằng và nhờ sắc đẹp mà nằng từ thủ được Diên Thọ. Dục quơn gầu mưu Chiêu Quân bày lập Phù Kiêu tế trời đất mới thành thần, cầu lập xong là 16 năm, nằng mới mượn phù Kiêu tại sông Giang Hà giữ trình tiết gọi thần trời về Hón Quốc. Lúc Chiêu Quân Cổng Hồ có lời trời nếu em mình là gái thì đặt tên là Thọ Chiêu Quân, nằng 16 tuổi Thọ Chiêu Quân hay tin chỉ chất quyết trả thù Hó lại được tiên truyền phép vô nghệ nên đánh bại Hó là Phiến Quốc. Đẹp xong rợ Phiến nằng cũng được Hón Vương ái mộ và tuyên làm Tây Cung thế chức Chiêu Quân.

Lý do cả hai chị em Chiêu Quân được tiên cung nằng sắc khuynh thành lui truyền hậu thế vì họ biết giữ gìn sắc đẹp là do phép lạ của kem THORAKAO. Vậy chị em nhân dịp Xuân về hãy dùng và chúc nhau bằng tặng phẩm THORAKAO để giữ được mãi nét thanh Xuân.

Cung Chúc Tân Xuân

MỖI BỘT GIẶT THU THIẾT

VISO

TIÊU CHUẨN QUỐC TẾ ĐẦU TIÊN SẢN XUẤT TẠI VIỆT NAM

Illustrations showing people using Viso detergent: washing clothes, washing a car, and washing a floor.

TÂM TÌNH VÀ SỰ NGHIỆP

của các nghệ - sĩ lừng danh

MỘT NĂM QUÁ

★ **Bài của PHI SƠN**

Một năm qua, tình hình và sự nghiệp của các nghệ sĩ đều có những chuyển biến vui vẻ... nhận dịp năm mới, chúng ta hãy cùng kiểm điểm lại để thấy những "tân tuồng đời" cũng sôi động không kém gì những vở tuồng trên sân khấu...

THẨM THUY HẰNG VUI
QUA XÃ

Từ ngày thành hôn với ông Tony Oánh là Thập Thập Hằng vui vẻ làm sự nghiệp nên tiền dần dần với hình phim Việt Nam, lại còn cộng tác với Điện ảnh Đài Bắc nữa.

Ông Tony Qánh trước kia được người ta đặt cho biệt hiệu là «Người đâm bóp thời cuộc». bây giờ ông chỉ ở nhà đâm bóp cho Thẩm Thúy Hằng thôi, không thêm chú ý gì đến thời cuộc nữa.

Và bây giờ chàng và nàng đã sẵn sàng để mở màn cho buổi hòa nhạc tình yêu này.

HỮU PHƯỚC ĐƯỞNG LÃO

Kép Hữu Phước rời khỏi đoàn Thanh Mah Thanh Nga thì không theo đoàn nào nữa. Chàng ở nhà nghỉ cho khỏe.

Mã Hữu Phước cố nghĩ cũng chẳng lo ngại gì. Bởi chàng đã con gái là Hương Lan hốt bạc đều đều.

Hương Lan bây giờ đã trở mả, xinh đẹp hẳn ra, lại ca tân nhạc hay quá và nghe đâu sắp được ông bà Đại Tướng Viên cưới về làm con dâu.

Hình Phước có phước lắm chứ bộ.

**PHƯƠNG LIÊN TÌM LẠI
HẠNH PHÚC**

Đôi duyên ương nghệ sĩ Phụng Liên Diệp Lang đã tái hợp, suốt năm qua hạnh phúc tràn đầy càng khích lệ cho họ tiến thêm trên bước đường nghệ thuật. Phụng Liên đã được Hãng An Phim mời đến phim và trong năm mới hẳn còn nhiều hãng phim khác chú ý đến tài nghệ của nàng.

Tuy nhiên, điều Phụng Liên sung sướng nhất là được thấy hạnh phúc giữa vợ chồng thân thiết hơn, không còn vết nứt rạn nào nữa.

Đào trẻ Mỹ Châu trong năm qua đã phải khóc lên vì một nguồn tin độc ác.

THANH NGÀ VUI VẺ
VỚI « BỒ » MỚI

Trong năm qua, Thanh Nga rời xa lữ sơn khẩu cải lương. Nàng được mời đóng phim liạ liạ và đã tậu được một ngôi nhà mới ở đường Phan Thanh Giản Sài Gòn để làm chỗ ở riêng.

Về chuyện tâm tình thì nàng đã có « bồ » rồi. Nàng đi tới đâu là có ông Đồng Lân đi bên cạnh. Nàng đóng phim thì chàng che nàng quạt mát và lái xe đưa đón mỗi ngày.

Tuy đóng phim liên tiếp và thầu
bộn bạc, nhưng Thanh Nga vẫn tuyên
bố là nàng sẽ trở lại với sân khấu cải
lương. Nghề hát đã trở thành cái nghiệp
đi rồi, khó bỏ lắm.

SEXY THU THỦY BUỒN

Vũ công sexy Thu Thủy trong năm qua làm ăn cũng được lắm nhưng mà cuối năm lại có lệnh cấm vũ sexy ở các nhà hàng đại nhạc hội khiến nàng buồn phải đi vũ mấy câu lạc bộ ngoại kiều.

Nàng còn bức mình vì người ta «gã»
nàng cho «ông râu kẽm», mà dù nàng
đã có ng... yếu, làm nàng dịnh chảnh
lung tung.

Ca sĩ kích động Mai Lệ Huyền
hợp với Hùng Cường thành một cặp
"sóng thần" không ai vượt qua nổi. Nổi
lên được chủ ý trong năm qua với những
phim "Mảnh lụa trăng tiền", "Giấc
chuông nhà thơ" v.v... Song năm lại mới
tái tiếng đến phải nhảy nhót là người
ta đón nằng mặt từ từ Tour Wanteau, sự
thật thì nàng chỉ giao thiệp sơ sơ trong
thực nghiê sĩ với chàng này mà thôi. Bà
lại sự bực mình ấy, nàng tổ chức ca nhạc
ở Bộ nhất khách sạn lại thành đồng lý
ở... thế là huê nhân

HÙNG CƯỜNG ĐƯỢC CÁC CON «CHIÊU HỒI» VỀ MÃI NHÀ XƯA

Câu chuyện vợ chồng nghệ sĩ Hùng Cường xa nhau thì ai cũng biết. Nhưng trong năm qua... Hùng Cường và vợ đã gặp lại nhau và ở chung nhà. Sau một thời gian gần gũi nhau, Hùng Cường chỉ về nhà khi nào không có «bà xã». Nhưng bây giờ con giận đã dịu dần, cả hai vợ chồng Hùng Cường đều nhận ra rằng sự đổ vỡ gia đình chỉ làm khổ sở bấy con, và ảnh hưởng nặng nề đến tinh thần của chúng. Bởi thế Hùng Cường đã vui vẻ về nhà, còn vợ của chàng cũng cố gắng quên đi tất cả nỗi lo cho các con. Như thế, những đứa trẻ đã hàn gắn được phần nào sự đổ vỡ trong gia đình anh kép tài danh này vậy.

BẠCH TUYẾT KHÔNG HẠP VỚI NĂM CON HEO

Đào Bạch Tuyết than rằng cô không hợp với năm con heo, thành thử cả năm qua gặp toàn chuyện...lụi dụi...

Bị lật xe gần chết, Bạch Tuyết mới ở nhà thương ra, lại bị thêm một cơn bệnh trầm kha... đến nỗi hất xuống hết nôi. Vừa hồi tỉnh tỉnh thì nàng dùng ngay một bà già ở đầu dưới tỉnh đi tìm nhận là đứa con thất lạc, mặc dù nàng biết chắc má nàng đã mất từ lâu, an táng ở Bình Hòa, nàng vẫn thường thăm mộ đều đặn. Thế mà dư luận thì cứ khai thác, thổi phồng, tạo cho nàng thêm những bức mình khổ sở...

Nhưng bù lại, trong năm qua tình yêu giữa Bạch Tuyết với Tam Lang thêm thiết hơn, và nàng đã tiến những bước dài qua Điện ảnh.

KIM CƯƠNG VÂN CHƯA CÓ CHỒNG

Suốt năm qua, kỳ nữ Kim Cương chỉ lo màn ăn, hết phim «Biên động» tới «Mưa trong bình minh», rồi lại chuẩn bị quay «Nước mắt quê hương». Nàng hoạt động hăng hái cho nghệ thuật đến nỗi quên cả chuyện chồng con. Hết nàng chừng nào mới chịu «sang ngang», thì nàng chỉ cười trừ và đáp: Có từ từ, lo sự nghiệp trước đã.

Tóm lại, trong năm qua các nghệ sĩ nổi tiếng vui nhiều buồn ít, có vài người gặp tai nạn như Bạch Tuyết, Lê Thủy nhưng không đến nỗi nào...

Năm mới, năm con chuột rúc rích chắc hẳn các nghệ sĩ sẽ vui cười khúc khích, cả năm như mây chú Tí vậy... đó cũng là lời chúc lành cho các nghệ sĩ của Sài Gòn Mới Kịch Trường.

HƯƠNG LAN

TRANG VUI

BẮC SĨ: Ca tốt lành hai tháng rồi đó, thế có có thấy trong mình biến chứng gì lạ không?
NỮ SINH: Thưa Bác Sĩ, em chỉ thấy thũng «Kép Đẹp» của em nó hất bài tẩu mã mất tiêu.

LÊ THỦY CHƯA HÈN...

Trong năm qua đào Lê Thủy vẫn là một ngôi sao sáng của đoàn Kim Chung nhưng về chuyện ngoài đời thì nàng không hèn.

Đầu năm nàng té lộ tay, kể đó nàng bị người dân bà bí mật nào đó trù ếm ngợ ngăn cả người...

Chuyện tình duyên của nàng thì chỉ nghe đồn chớ sự thực thì chưa biết sẽ tới đâu...

Lê Thủy hy vọng trong năm mới nàng mới có thể biết chắc chuyện hôn nhân của nàng. Trong khi chờ đợi, nàng đã bước sang địa hạt điện ảnh với phim «Cổ Lành Cầu Bông»...

Mừng Xuân con Chuột

Tết nhứt đến nơi quá đổi nghèo
Không tiền không bạc dạ buồn tèo
Bầy con mếu máo đòi mua áo
Bà xã cần nhân báo sắm neo
Chạy nợ chạy đau gần mếu mặt
Lo ăn lo mặc muốn phơi phèo
Mừng xuân con chuột không vui lắm
Tức giận bao lần muốn «đá» chèo.

NHAN KIM DƯƠNG

XUÂN HUY HOANG...

(Tiếp theo trang 13)

chiến tranh tự vệ chống ngoại bang xâm lược mà thôi.

Cho nên các nhà viết sử Pháp không thể đem chiến tranh xâm lược, phản chính nghĩa của Ná phá Luân của họ để so sánh với cuộc chiến tranh tự vệ chống xâm lược của Nguyễn Quang Trung Việt Nam được.

Có sự giả Nhật bản lại nhận xét rằng: Nếu Nguyễn Quang Trung không bị chết yểu, thì sẽ không có triều Nguyễn Gia Long trong lịch sử Việt Nam vì Gia Long làm sao mà đương đầu nổi với Nguyễn Huệ, đã không có triều Nguyễn trong lịch sử, thì sẽ không có 80 năm vong quốc vừa rồi. Nói một cách cụ thể: Nếu Nguyễn Huệ còn sống với đấng tài của ông là biến Việt Nam trở nên phú cường rồi rồi rồi Á Đông sẽ có 2 nước Nhật bản.

Nhận xét như kia chúng tôi cũng sợ rằng chưa đúng, vì điều kiện lịch sử của Nhật Bản với Việt Nam khác nhau.

Nhật Bản 30 năm Duy Tân đã tiến tới Phố Đông, đào sâu tới do lại là các nhà tư bản hậu tiến

Nhật biết liên kết với bọn Vô sĩ đạo giai cấp Phô kiến Nhật MINH TRỊ THIÊN HOANG để làm cuộc cải cách duy tân. Nhưng cuộc cải cách Duy tân ấy, đã đem nước Nhật từ một nước Á lạc hậu lên ngang hàng với liệt cường Âu Mỹ, thì nó lại cũng đem nước Nhật từ một nước Á đông lạc hậu lên ngang hàng với liệt cường Âu Mỹ, nó lại cũng đem nước Nhật vào làng xâm lược với bọn kia. Chứng cứ là Nhật đã cướp Triều Tiên làm thuộc địa, và xâm lược Trung hoa một cách điên cuồng.

Trong khi lịch sử Việt Nam một nước nông nghiệp đương lạc hậu, đang đứng trước một làn sóng xâm lăng của bọn tư bản đế quốc, làm sao mà có thể cho kịp.

Có một số người gần đây nhất, khi phê bình về sự thất bại của nhà Nguyễn Tây Sơn họ cho rằng Quang Trung Nguyễn Huệ là một người nông dân, đứng đầu chỉ huy một cuộc cách mạng đánh đổ ngoại xâm, giải phóng dân tộc, vì người của nhân dân, làm việc vì nhân dân, cho nên được toàn thể nhân dân ủng hộ đã thành công một cách vẻ vang, hách tặc.

Nhưng rồi sau khi thành công, thì chính con người ấy đã phân lại chủ trương lúc ban đầu: Nghĩa là sau 16 nhà Nguyễn Tây Sơn vẫn lại cứ xây dựng ngai vàng, phong kiến. Phân lại nhân dân, tất nhiên sẽ bị nhân dân ruộng bỏ cho nên mới thất bại.

Phê bình như thế mới nghe qua có thể đáng làm. Nhưng nghĩ cho cùng vẫn còn nhiều thắc mắc rất khó giải đáp.

Ví dụ Lê Lợi cũng là Nông Dân, và sau khi đánh đuổi được quân Minh về Tàu rồi vẫn cũng cứ xây dựng đế chế phong kiến như Nguyễn Quang Trung vậy. Tại sao nhà Lê được nhiều trăm năm mới mất ngôi, mà nhà Nguyễn Tây Sơn, sau khi Nguyễn Huệ chết, Nguyễn Quang Toàn lên ngôi chưa được bao lâu đã bị sụp đổ ngay.

Nếu bảo rằng Lê Lợi xưng hoàng đế thì không phân lại nhân dân, nên được trường tồn, mà Nguyễn Huệ cũng làm việc đó, thì lại cho là vì phân bội lại nhân dân mới bị sụp đổ. Nếu định như thế cũng sợ chưa ổn, hay phân lại luân lý và hiện chúng.

Chúng tôi là một người học thiếu tài học, không đủ kiến thức để khẳng định về những ý kiến phê bình Nguyễn Quang Trung như trên, mà chỉ biết rằng: Quang Trung Nguyễn Huệ là 1 vị anh hùng dân tộc xuất thân trong đám bình dân, Ngài đã làm xong 3 công tác hệ trọng là:

Đánh đuổi ngoại xâm;

Diệt trừ nội phản;

Tiêu diệt đất nước sau bao nhiêu năm bị qua phân.

T. T. K.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

không rời thuốc điều.

cũng như không thể thiếu
MỘT KEM ĐÁNH RĂNG
THƯƠNG ĐĂNG của Leyna
EMAIL BRILLANT

duy nhất có *Soutol*

một tân chế hóa huyền diệu với khả năng
trắng, diệt trừ và tẩy sạch được cấu tạo
độc hại do nhựa thuốc lá gây ra,
cũng có ngà trắng, bảo đảm vệ sinh
vẹn toàn cho miệng

DÙNG

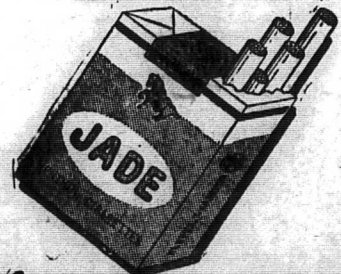
EMAIL BRILLANT

RĂNG TRẮNG, NƯỠI HỒNG

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Thuốc Bạc-Hà
JADE

Có chất Menthol Bạc-Hà
Thơm mùi - Mát cổ

Một sản phẩm thượng hảo hạng
VỪA SANG TRỌNG
VỪA THƠM NGON - NHẹ NHÀN

MAI

Vết trúc từng kết bạn,
Cắm nhau ở tỉnh thần
Tuyệt mừng tăng vẻ đẹp
Hương đầy báo tin Xuân.
(Vẽ hình cây Mai
lớn trở bóng,
người đàn bà Trung
Việt đứng ngắm).

LAN

Hương ngát một trời Xuân.
Phau phau sắc trắng ngần.
Bao hiền nhân quân tử.
Ai ai chẳng muốn gần.
(Vẽ hình cây lan
người đàn bà Nam
Việt đang đứng ngắm
Hoa Lan)

TRÚC

Sương nắng trải bao lần.
Thưa thưa cánh lá biếc.
Anh Hoa không phát tiết.
Năm tháng vẫn thương xuân.
(Vẽ hình ông lão ngồi
câu ca bên cây bụi trúc.)

CÚC

Cây cỏ vào thu lá nhuộm vàng.
Hoa nào chống nổi nổi phong sương.
Hoa nào có nở nhưng không rụng,
Hương sắc hoa Xuân vẫn phải nhường
(Vẽ hình Cây hoa cúc đang
trở bóng, người Bắc Việt
đang đứng ngắm.)

BÚT TRÁ

CẨM NGHI ĐÀU XUÂN CON CHUỘT

Đông Tùng

« Khi nào chuột tức thì về vườn »

(SẮM TRẠNG TRÌNH)

Thêm một năm Nhâm Tý (1972) này nữa vì chỉ là 33 năm (1939-1972), Dân tộc Việt Nam chúng ta liên tiếp chịu đựng trong tình trạng chiến tranh tang tóc.

Đại chiến thứ hai (1939-1945) bộc phát, dân tộc Việt Nam chịu ba cái vá vát của chiến tranh.
— Một số thanh niên bị thực dân Pháp bắt qua Tây đánh thuê:

« Cha thì đi lính cho Tây,
« Chúng bắt đi đánh, bỏ thầy nước người
« Bấy giờ mẹ hóa con cút,
« Kê sao cho xiết khác một đoạn trường.

— Một số nơi trên đất nước chúng ta bị tàu bay Đồng-Minh tới đánh phát xít Nhật mà bị tàn phá chết chóc lây.

— Vì Pháp Nhật chơi nhau về vấn đề lúa gạo, mà ở Miền Nam lúa gạo phải đem đổi lấy đồ đi, trong khi đó ngoài Bắc thì Quảng-Trị trở ra dân ta chết đói tới hai triệu người.

Trong khi đại chiến thứ hai đang tiếp diễn, ngày 9-3-1945, cuộc chính biến Nhật-Pháp tại Đông-Dương, nhân dân Việt-Nam lại mang chết lây thêm một số không ít.

Tháng 8 năm 1945 Phát Xít Nhật đầu hàng Đồng-Minh, một dịp tốt ngàn năm mới có, dân tộc Việt-Nam nổi dậy đòi lại chủ-quyền đất nước. Nhưng vì lòng tham của Thực-dân Pháp, đã gây ra cuộc chiến tranh tái chiếm thuộc địa, kéo dài 9 năm, nhân dân Việt-Nam lại một lần nữa đổ xương máu ra không ít, để kháng chiến chống Pháp.

Pháp đi, Mỹ tới, chiến tranh lại tái phát, tới nay đã 17 năm mà viễn ảnh Hòa-bình hãy còn xa lắc xa lơ.

Thế là trải qua 33 cái Xuân dân-tộc Việt Nam chưa được vui một cái xuân đúng theo nghĩa của nó.

Năm nay Xuân con Chuột lại tới. Theo cụ Trạng Trình Nguyễn-Bình-Khiêm trong câu sấm « Khi nào Chuột tức thì về vườn », « Về về vườn » phải chăng là chuyện Mỹ sẽ rút hết quân.

Nếu như câu sấm Cụ Trạng có ứng nghiệm thì đúng là một may mắn cho DÂN-TỘC VIỆT-NAM.

NỮ SINH A. — Hém đi thi Tú Tài I, tao ngồi gần một đấng Tu mi mà giáo loại cao thâm, hần « quay phim » lia lia tính bỏ làm tao tối mắt.

NỮ SINH B. — Thế sao mày không la lên.

NỮ SINH A. — Sức mầy! Tao kẹt lo « phở-lô cấp bi » bắt anh ta gùn hụi học ở đó mà la...

Cung chúc Tân Xuân

Dân Biểu — Hạ Nghị Viện

Nguyễn - Bá - Cẩn

Chủ tịch Hạ Nghị Viện
Việt Nam Cộng Hòa

- Thân mến chúc đồng bào toàn quốc một năm an khang thịnh vượng tràn đầy hạnh phúc!
- Tâm thành cầu nguyện Đất nước được sớm thanh bình an lạc.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

DÂN BIỂU HẠ NGHỊ VIỆN V.N.C.H.

Võ - văn - Phát

— Chủ tịch Ủy ban Giao Thông C.C. —

- Kính chúc đồng bào Đô Thành, Saigon và toàn quốc hưởng được trọn năm Nhâm Tý đầy đủ Phước Lộc Thọ.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

DÂN BIỂU HẠ NGHỊ VIỆN V.N.C.H.

Hồ - Ngọc - Cự

— ĐƠN VỊ 1 SAIGON —

- Mến chúc đồng bào Đô Thành và toàn quốc vui hưởng trọn năm vui tươi hạnh phúc và ấm áp, cơ an.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

CỰU DÂN BIỂU HẠ NGHỊ VIỆN V.N.C.H.

Phan - Huy - Đức

— Giám đốc Chủ nhơn Lyceum Cửu Long —

- Chúc thành kính chúc toàn thể thân bằng quyến thuộc mọi giới hưởng trọn năm an khang và thịnh vượng.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

DÂN BIỂU HẠ NGHỊ VIỆN V.N.C.H.

Hồ - Ngọc - Nhuận

— ĐƠN VỊ 2 SAIGON —

- Thân mến chúc toàn thể đồng bào được sớm hưởng thanh bình, an lạc thịnh vượng tràn đầy hạnh phúc vui tươi.

NGÀY TẾT TRÊN THẾ - GIỚI

Nhân ngày xuân về, Tết đến, trong khi ngồi thưởng thức hương vị thơm tho của bình trà, bánh nước, chúng ta cũng cần biết qua về tục lệ Tết của những dân tộc trên thế giới. Dù là tết dương lịch hay âm lịch mỗi nơi đều được một sắc thái của dân tộc đó.

TẾT Ở NƯỚC Ý ĐẠI LỢI

Ở Ý hàng năm cứ vào dịp đầu xuân, tức cảnh sát Trưởng tại La Mã, thủ đô Ý Đại Lợi lại phải nhắc nhở dân chúng lệnh cấm liệng nồi bễ, chảo bự ra cửa sổ.

Bên Ý người ta có lệ bỏ ly chén cũ để chúc mừng năm mới. Lệnh cấm trên có mục đích để hiểu là: Tránh cho người đi đường thờ thần chó giao thừa để chúc mừng năm mới khỏi phải lãnh một cái nồi bễ giáng lên đầu mà phải đi nhà thương mất ăn tết.

Có lẽ đó, không chỉ ở bên Ý mới có, tại miền nam Ấn Độ người ta cũng có tục lệ bỏ các vật dùng bỏ trăm năm, để chúng còn lại sau ngày tết, chúng sẽ gây xui xẻo cho năm mới.

ĐÔNG VÀ TÂY CÙNG ĐỐT PHÁO

Tục đốt pháo cũng không phải là riêng của dân Việt Á Đông. Tại Ý, người ta cũng có tục đốt pháo đầu xuân năm cũ, nước năm mới, chẳng những đốt pháo thôi, họ còn bắn súng lục ra bốn phương tám hướng. Trẻ con không có pháo, không có súng thì vớ lấy một hòn gạch đập khuỷu lên, càng âm ý càng hay vừa vui vừa đuổi hết hung thần, ác quỷ đi.

Có lẽ cũng với ý nghĩa đó, ở Anh có những đám hòa nhạc đi tới từng nhà, ca hát chúc mừng năm mới. Tiếng kèn họ thổi có hiệu lực đuổi được tà ma. Ở Nga ngày xưa, có tục dân bị làm bánh ngọt, nhân dịp năm mới, vừa làm vừa phải ca hát suốt trong công việc.

TẾT Ở MIỀN ĐIỆN

Ở Miền Điện xưa, có tục tẩy uế suốt cả 4 ngày đầu năm. Trong 4 ngày đó, người ta tắm rửa liên miên, tự mình tắm cho mình chưa đủ, nhiều người thích đùa còn xách nước tẩy uế cho cả người làng xóm hoặc khách qua đường. Những chiếc thùng từ hồ, biển thành "bơm" "dạn" dùng liệng nhau tung tung.

5 NGÀY TÁCH RỜI CUỘC SỐNG THƯỜNG LỆ

Có nhiều dân tộc xem lễ mừng năm mới như một khoảng thời gian ngưng đọng. Ngoài niên lịch thông thường năm cũ cũng không thuộc năm mới như người da đỏ ở Mỹ lấy Cơ chẳng hạn, năm của họ không theo chu kỳ mặt trăng chỉ có 360 ngày. Mỗi năm có 18 tháng, mỗi tháng có 20 ngày. Năm nay dư ra như vậy là 5 ngày hoàn toàn tách ra khỏi cuộc sống thường nhật cũng bởi lẽ lẽ cũng không. Chỉ có việc là nghỉ ngơi, vui thú, không cần lo âu gì đến dĩ vãng hay tương lai. Suốt cả 5 ngày không thuộc năm cũ mà cũng không ăn nhằm gì vào năm mới.

TẾT MÃN CHÂU VÀ ÁN ĐỘ

Với người Mãn Châu, thời gian mừng năm mới là 25 ngày và dành để Lễ Táo Quân, thì thời điểm kết thúc 25 ngày đó, tiệc tùng ăn uống lụi bại.

Ở Ấn Độ người ta được biết có 12 Niên Lịch khác nhau tùy từng vùng và từng tôn giáo. Như vậy, những ai không cầu nguyện về tinh thần địa phương và các tiểu tiết dị đồng về tôn giáo, ít có thể có dịp ăn tết liên miên suốt năm.

Nhân ngày Xuân về, Tết đến, trong khi ngồi thưởng thức hương vị thơm tho của bình trà, bánh nước, chúng ta cũng cần biết qua về tục lệ Tết của những dân tộc trên thế giới. Dù là Tết Dương lịch hay Âm lịch mỗi nơi đều được một sắc thái của dân tộc đó.

★ Sưu tầm của TRẦN THUY CƠ

VÀI TỤC LỆ CỦA TÂY PHƯƠNG

Nếu ngày tết nhằm vào ngày mùng 1, người Mỹ làm lễ Giao Thừa ngay tối thứ 7, vì nhiều tiểu bang có luật cấm uống rượu và khiêu vũ trong ngày chúa nhật.

TẠI TÂY BAN NHA

Đêm Giao Thừa nhiều người cố gắng ăn cho hết 12 trái nho lúc đồng hồ khởi gõ 12 tiếng, vì họ tin rằng như thế năm mới sẽ có nhiều may mắn.

TẠI CHÍ LỢI

Từ hơn 100 năm nay, cứ mỗi lần năm mới đến thì đại bác tại thành Santiago Lucia Hill, ngay trung tâm thành phố Santiago, bắn lên nhiều phát ngày nay tục lệ này vẫn giữ nguyên.

TẠI TÂY ĐỨC

Đốt hết 40 triệu Makh - pháo trong dịp đầu năm. Những người chúc mừng năm mới trẻ hơn hết có lẽ là dân Pi-Ki-Mô trên đảo DIOMEDE trong eo biển Breiing. Và lễ mừng ngày tháng quốc tế chạy ngay giữa đảo.

Diomedelớn nên có cách nhau có 3 cây số mà họ phải ăn tết trẻ hơn 24 tiến đồng hồ.

TẾT Ở MỸ

Vào đêm rạng đầu năm, người Mỹ trang điểm thật đúng mắt, trang sức lộng lẫy rồi đi dạo ngoài đường phố là hát vui đùa; họ cầm sẵn nơi tay những bông giấy để ném lẫn nhau. Trong những Thành phố lớn, họ họp nhau lại để khiêu vũ ngoài đường. Họ vui, sướng, hân hỷ chúc tụng. Đứng nửa đêm chuông nhà thờ đổ vang, nhiều người đến nhà thờ rồi họ vui đùa ngoài đường phố đến 4,5 giờ sáng mới trở về nhà.

TẾT Ở NAM MỸ

Hầu hết các nước bên Châu Mỹ là tính, đặc biệt là Ba Tây ăn tết thật cuồng nhiệt. Dân Ba Tây có tục rượu thần thật là long trọng hầu hết mọi người đều tham gia. Tại Rio de Janeiro tràn ngập những làng sông người. Dân khắp nước đổ xô đến đây khiêu vũ trên hình ngoài đường phố.

Các tỉnh, làng đều bầu hoa hậu để dự lễ này. Sự dụng chạm giữa trai và gái được coi là cao độ. Du khách đã mục kích: trai gái Ba Tây chỉ biết vui đùa cuồng nhiệt ôm nhau nhảy múa ngoài trời người con gái lại lấy làm thích thú với sự xuống sà của người đàn ông. Nhiều thứ rượu tăng cường độ nhiệt tình được uống vào.

TẾT Ở ANH

Ngoài tập tục thông thường về ngày tết, người Anh có tập tục chan hòa sự may mắn. Mỗi năm vào

ngày tết người Anh mong muốn gặp một con bướm chết, điềm lành. Nếu trái lại thì là may mắn. Họ mong gặp con bướm trắng đang nhón nhợ bay lượn, đó là điềm có nhiều hy vọng, nhiều may mắn nhất trong năm. Nếu thấy bướm đen hoặc vàng là điềm xúi. Người Tô cách Lan thích bướm bay lượn trong nhà vài ngày đầu năm.

TẾT TÂY TẠNG

Tây Tạng được xem là một nước huyền bí nhất ở Á Đông. Thủ Đô là Lasha và vị Bang thiền Lạt Ma, Đạt lai Lạt Ma coi là Phật sống. Vào ngày tết người Tây Tạng thường nhảy múa, mang mặt giả bộ ma quỷ kêu hồn thánh quỷ hòa nhịp, nhíp trống và. Xung quanh vị Đạt Ma còn nhiều người ăn mặc diêm dúa phụ họa hò hét. Đó là họ mong muốn đuổi tà ma để được hạnh phúc suốt năm.

TẾT Ở NHẬT

Tết ở Nhật Bản có tục lệ cột hai nhánh Thông với cành trúc cành đào, rồi cửa trên cửa. Nơi then cửa còn cột dụn rơm và giữa cửa có treo trái quýt hay trái cam để trấn ếm không cho ma quỷ vào.

Ngày tết, trời sáng mọi người lên chỗ cao để xem mặt trời và van vái cho năm mới được nhiều hạnh phúc.

Lúc về nhà thì day giặt qua hướng Đông uống một hớp rượu. Người Nhật tin tưởng làm như vậy để tránh được tà khí. Ngày nay tục lệ này còn sót lại ở thôn quê.

TẾT Ở TRUNG HOA

Ngày Tết người Trung Hoa có tục lệ, tất cả người trong nhà đều ăn mặc chỉnh tề, giữ sự trang nghiêm tôn kính mừng tuổi Thọ ông bà rồi dâng rượu.

Năm Chuột

(Nhâm Tý)

Ồ hay, chú Chuột lại lên ngôi!
 Chốt-vốt lâu son ngất ngưỡng ngồi.
 Lồm đồm đầu mới đôi sợi mép, /
 Lồm khom dưới trường một bầy tôi!
 Càng tăng càng lộng xình ra vẻ;
 Thêm kếp thêm dào khéo xứng đôi.
 Trĩ nước chân dân theo lệnh chúa.
 Xunh xoang áo mào trống ba hồi.

TRƯỚC NAM

Mở nước hơ a Đào. Trong nhà trần thiết mới
mở, cửa có đèn lửa, treo hoa lan lên trên, cầm «Đạo
phần» một bên để từ ma quỷ. Ra đường chúc tụng
lên nhau và có đi mừng tuổi tất cả thân quyến họ
hàng. Ngày Tết người Trưng Hoa còn múa lân. Hiện
tại việc múa lân còn thông dụng trong ngày Tết cũng
như ngày lễ 9

TẾT Ở TRIỀU TIÊN

Người Triều Tiên ăn Tết vào tháng 3, thiên
hạ nhận nhĩp đi chúc tụng nhau. Tiếng pháo nổ đầy
đàng, tiếng reo hát vui đùa ngân nga từng cặp,
thiên hạ nô nước đi lễ chùa.

Suốt đêm tiếng chuông ngân vang từng hồi.
khởi hương ngao ngạt, mọi người đều đến chùa cầu
nguyện. Ngoài đường phố đông người tập nập, họ
nhón như vui thú, nhất là các cô thiếu nữ.

TẾT CỦA NGƯỜI MÈO

Tập tục ngày Tết của người Mèo giống tập
tục của người VN. Họ có tục lệ rước dâu vào ngày
mùng 1 Tết. Điều đặc biệt là cô dâu phải có thai
mới được tiếp rước long trọng.

Cho nên cô đảm rước dâu, cô dâu bỗng luôn
con về nhà chồng. Người Mèo coi chuyện này là tự
nhiên.

Ngày tết họ ăn uống vui chơi như người Việt
Nam.

TRỞ LẠI TẾT CỦA NGƯỜI VIỆT NAM

Dân tộc Việt Nam chịu ảnh hưởng của nền
văn hóa Trung Hoa, nên trong những tục lệ về tết
nguyên đán gần giống như tục lệ người Trung Hoa.
Ngày tết nước ta có tục lệ trồng cây neo, dưa ông
táo, rắc vôi, vẽ rung tên, dán liếng treo nhà. Đến đêm
giao thừa bày lễ rất quan trọng. Chuông nổ vang và
pháo nổ từ đêm giao thừa đến sáng mùng một. Căn
sáng thì có tục đi lễ chùa, hái lộc hoặc xuất hành
để tìm vận đỏ, hoặc xông đất để lấy nền. Mùng một
lại có tục đi el ec tụng lẫn nhau. Từ chiều 30 đến
hết ngày mùng 3 trong nhà đều cúng ông bà. Những
ngày này kiêng cử quét nhà, cử làm bể chén đĩa,
cứ gây gỗ, văng tục và cử đồ vơi. Vào ngày tết ở
Hà Nội có tục « súc sắc súc sê » đó là tục lệ đêm
giao thừa có một đám trẻ em mặc đồ mới cầm ống
tre đựng mấy đồng tiền vừa đi vừa hát.

Súc Sắc Súc sê

Nhà nào nhà nấy

Con đèn còn lửa

Mở cửa, anh em tôi vào

Bước lên giường cao

Thấy con rồng ấp

Bước xuống giường thấp

Thấy con rồng châu

Bước ra dằng sau

Thấy nhà ngồi lợp

Trầu ông còn buột

Nayra ông còn cầm

Ông sống 1 trăm 50 tuổi là

Vợ anh xanh đẻ.

Những con tốt lành

Những con như tranh

Những con như đôi.

Ông ngồi đối 1 câu

Và vôi voi vãi vôi sang sông

Ông đi thuyền rồng

Bà đi thuyền chúa

Thóc lúa nhà ông

Đề đầu cho hết

Súc sắc súc sê

Tục lệ này được biết từ tỉnh Quảng Đông
truyền sang Hà Nội.

Cung Chúc Tân Xuân

Trường đầu tiên chính thức được Bộ Giáo Dục
cho phép dạy Vô Tuyến, Truyền Hình từ 1969
(Giấy phép số 659/GD TN/KTHV/QĐ)

NGHỀ NÀO

— TƯỞNG LAI thế nào ?

— TRONG DUNG trong các cơ quan ?

— THANH NHÀ bạn gia đình thích hợp ?

— VUI mà còn thu nhiều tiền ? 2 2 2

Hãy ghi tên học vấn, tập RADIO và TRUYỀN HÌNH tại :

Trường Tư thực Kỹ thuật **Minh Trí**

Chuyên Nghiệp Điện Tử

157, Trần Quang Khải, Tân Định — SAIGON

Do một nhóm Kỹ sư, Giáo sư và Chuyên viên Điện tử nhiều năm

kinh nghiệm phụ trách với :

— Phương pháp tiên tiến, đi hiệu, thực hành nhiều.

Đ.T. 97493 Học trường **NGUYỄN MINH TRÍ**

XUAN NHAM TỶ

Cười cho vui

GIẾT THỜI GIỜ

Chiều ba mươi Tết, thấy đứa con sau kh
được tắm rửa sạch sẽ mặc quần áo mới, không chạy
chơi mà ngồi trong góc nhà có vẻ buồn, người mẹ
mới bảo :

— Sao con không tìm trò gì để giết thời
giờ cho vui ?

Nói xong người mẹ xuống bếp làm việc, một
lúc sau trở lên thấy cậu con đang cầm cái đồng hồ
đeo tay đập xuống đất liên hồi. Người mẹ ngạc
nhiên hỏi:

— Bộ con điên hả ? Sao con dám đập phá

đồng hồ ba con ?

— Con đang giết thì giờ đây mà !

CHỈ CÓ MỘT THỜI

Trong buổi tiệc tất niên tại một trường trung
học, hai giáo sư ngồi gần nhau trò chuyện, một ông
hỏi:

— Sao thế nào, lớp riêng luyện thi tú tài của
anh năm nay đậu nhiều chứ ?

Ông bạn trả lời:

— Cảm ơn anh nhớ trời chỉ có một người rớt
thời.

— Thế thì quý quá ! tôi thấy các của khác

họ rớt đến cả trăm đứa mà lớp anh chỉ có một thật
là nhất rồi. Nhưng mà lớp anh có bao nhiêu người
rớt thi kỳ này.

Ông bạn thần nhiên đáp :

— Chỉ có một thôi anh ạ !

DẠ EM LÀ...

Một sĩ quan thanh tra được phái đến một
đồn ở quận nhỏ vào những ngày gần tết tới nơi ông
ta vào đồn thấy trống trên nhìn quanh quất mãi mới
thấy một người ngồi bó gối nhìn lên trời miệng ph
phà điệu thươc.

Vị sĩ quan liền lại gần hỏi thăm:

— Anh làm ơn cho tôi hỏi thăm ông Trưởng
đồn có đây không ?

— Ông ấy về nhà sửa soạn cúng ông bà rồi.

— Thế còn ông trưởng đồn ?

— Ông ấy đi dự tiệc tất niên.

— Còn những người lính gác ?

— Họ đi vào làng mua gà vịt để làm tiệc
nhậu.

— Thế còn anh không đi chơi à ?

— Dạ không.

— Vậy thì tốt lắm, tôi sẽ đề nghị thăng cấp
cho anh mà anh làm gì ở đây cho tôi biết cấp bậc
số quân di

— Dạ em không số quân, em không có cấp bậc.

— Tại sao vậy ?

— Dạ em là... tù binh mà.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

C. A. D. I. A.

TRUNG TÂM TIẾP LIỆU CÔNG KỸ NGHỆ

18 Đại lộ Nguyễn Huệ Saigon

Điện thoại : 99.513

Nhập cảng trực dụng

- Nguyên liệu
- Máy móc và phụ tùng
- Dụng cụ trang bị công kỹ nghệ

CHO GIỚI CÔNG KỸ NGHỆ VÀ TƯ NHÂN HÀNH NGHỀ TỰ DO

MỨC LỜI HẠ — CÔNG VIỆC MAU LẺ

ĐIỀU KIỆN DỄ DÀNG

SAIGON MỚI

TRANG 21

Tưng bừng Xuân trở lại

(Tiếp theo trang 9)

nào. Trong khi Lan ở Dalat thì Lan được tin nhà, Hoàng và Mỹ sống chung với nhau.

Lan mới hai mươi tuổi, nhan sắc vẫn còn tươi đẹp, còn sức quỳnh rũ nhưng tâm hồn Lan thật đã mỗi một nỗi. Hai lần, Lan cố tạo cho mình hạnh phúc, dù tâm thường nhưng hai lần đều thất bại. Lan không còn đủ can đảm để tiến bước. Những ngày sống khi quân ở Đà Lạt, Lan đã nghĩ nát óc. Nếu cứ để thời gian nhuộm mái tóc xanh, nếu cứ phải sống trong cô đơn thì Lan làm sao chịu được những tháng ngày kể tiếp. Lan có thể trở về núi Kéo Hoàng cho 1 an vì Lan biết Mỹ đối với Hoàng chỉ là một quạ tro bết đường, không hơn không kém. Nhưng vì quá tuyệt vọng, không còn đủ can đảm để xây dựng lại hạnh phúc của mình, Hoàng không đến nỗi là người xấu. Lan có thể trở về và sống với Hoàng. Nhưng về làm chi nữa, về để làm một kẻ thừa, một người phá đám thì Lan không muốn.

Bao năm đi tìm hạnh phúc nhưng Saigon không phải đất tốt cho một kẻ giống như Lan nấp mình tự vệ đẹp để vươn mình thành cây tàn cao bóng mát.

Lan còn quá trẻ, nhan sắc vẫn còn gây sống gió ở đàn ông mà 1 an lại thật tình chán ngán. Sức học của Lan thừa để tạo cho Lan một cuộc đời đầy đủ ấm no, nhất là ở cái thế hệ mà sức đẹp đang là n bị chủ này.

Với bao nhiêu thiện chí tốt đẹp của Lan, tại sao Phong và Hoàng lại để bỏ Lan một cách phủ phàng. Lan yêu Phong hết dạ hết lòng nhưng một sớm một chiều mất Phong, Lan cũng mất sự thăng bằng của đời sống. Lan hết dạ lo cho Hoàng, ghép mình trong bốn phần của một người vợ nhưng rồi Lan cũng không giữ được Hoàng.

Đã bao nhiêu năm nay Lan tha thiết với tình thương như Lan vẫn cố đơn, tủi phận. Tâm hồn Lan hay suy tư, nghĩ ngợi, lúc nào cũng trầm lặng, mà sống giữa một thành phố xa lạ lại thêm hoang liêu khao khát. Lan sợ quá. Lan sợ sự trống vắng, nhưng đã bỏ lên Dalat, đã bỏ bỏ cần đi nghĩ mất, Lan phải ở hết cái thời gian đã định.

Nhiều đêm Lan trằn trọc, không sao ngủ được, Lan không dám trách ai, từ người mẹ thân yêu, người chị không có mặt, cho đến Phong. Phong hành động theo sự ham mê danh vọng. Hoàng là nạn nhân của đức tình và Mỹ chỉ là con thiếu thân, chỉ biết lãng lơ, ăn chơi bừa bãi.

Lòng Lan nguội lạnh, tâm hồn Lan đứng đưng, mặc dù tìm Lan vẫn thêm thương một cái gì đó, dù hành động nản nhưng Lan chỉ xin có tình yêu.

Lan không muốn trở về nhưng ở Dalat, Lan có đơn quá, Lan không sao chịu được. Lại thêm những ngày tàn thu, cảnh vật Đà Lạt thêm tiêu điều, khí hậu bắt đầu giá lạnh. Lòng Lan đã lạnh, bên ngoài lại thêm vào lòng Lan cái giá lạnh của gió của sương.

Thế là Lan về Saigon, thay vì về với Hoàng, Lan về ở với mẹ Lan có thể trở lại cái nếp sống ngày

xưa, say sưa, bất kể đêm ngày. Nhưng không về với mẹ thì Lan biết đi đâu?

Mẹ Lan đã ôm Lan vào lòng rồi hai mẹ con cùng khóc. Đã lâu lắm Lan mới tìm thấy cái gì êm đềm, đẹp dễ này. Mẹ Lan hôm ấy như hiểu rõ tâm sự đau khổ của Lan và đã cũng đã nhận lấy một phần trách nhiệm trong sự dang dở, đổ vỡ của đời Lan nên bà nói:

— Con hãy ở đây với mẹ. Mẹ con ta sẽ cùng nhau xây dựng lại những gì tốt đẹp.

Suốt một mùa đông, dài đằng đẵng với những đêm lạnh lẽo, mẹ Lan đã đi dạo yên ở nhà để an ủi để làm bạn với Lan, để giúp Lan khỏi trở lại con đường ngày trước, ngày mà Phong đã phụ Lan, bỏ đi dưới cổ thiếu nữ trang đài.

Và bây giờ khi Xuân về, Tết đến, mẹ Lan chỉ Lan đã bận rộn trang hoàng nhà cửa để đón Xuân, Lan vẫn đứng đưng, không mồn mồn tay vào việc gì hết. Bởi Lan còn đau nửa mùa Xuân!

Hồng thấy em cứ mãi ôm ấp hình bóng của Phong, cứ mãi thương tiếc cái hạnh phúc tạo được với Hoàng, không sao khỏi thương em. Nhưng Hồng biết khuyên Lan cái gì đây? Về vấn đề yêu thương, Hồng còn vướng về, chưa có một chút kinh nghiệm. Năm nay Hồng chỉ biết học, và Hồng lại không đẹp bằng Lan. Nhờ không đẹp, Hồng được yên thân để theo đuổi sự học, không ai đi ý đến Hồng.

Mẹ Lan thấy Lan cứ âu sầu buồn bã, bà hết sức đau khổ. Nhưng bây giờ khi mọi người đang rộn rịp với Xuân, bà không muốn cho Lan ôm chuyện sầu thương để đầu óc cứ không khi Tết nhất. Bà quyết dọn nhà cửa, bà đi chợ Tết mua hoa, mua thức ăn.

Khi bà đang loay hoay cắm hoa vào chiếc lọ thủy tinh thì Lan bỗng nhìn khắp căn phòng mà hôn đã tận đầu đầu. Tết năm ngoái, Lan đi huế với Hoàng. Những ngày Xuân ở Huế, Lan vui sướng được đi bên Hoàng, đi khắp cố đô Huế, với tất cả các lăng tẩm. Tết năm nay, Lan như người góa phụ mặc dù Hoàng còn sống.

Lan, sao coi chiếc cùm gối nệm mấy lọ hoa cho mẹ. Con đã học qua lớp cắm hoa rồi mà.

Nếu lời mẹ, Lan đi lại bên chiếc bàn lớn, lui lui cái nhún nhún chiếc hoa cũ: vào hai cái lọ phía là.

Những quinquai trên những ngày sống bên Hoàng, thường khoe 1 an về cái tài cắm hoa. Một vài cành cúc, hay một vài đoá Hồng, nhưng với bàn tay Lan là một chậu hoa mỹ diệu tươi đẹp, mắt mắt Hoàng khi Hoàng ở về.

— Hôm nay là mấy rồi mẹ nhỉ?

Mẹ Lan kêu lên:

— Con gái của mẹ không còn nhớ cả ngày tháng, khổ mẹ chưa? Hôm nay đã là ba mươi rồi.

— Ba mươi rồi sao mẹ?

Và Lan buống một tiếng thở dài nào nuốt:

— Con quên cả ngày tháng.

— Mẹ van con đừng buồn nữa.

— Con về đây đã trên ba tháng rồi mẹ nhỉ?

— Trên ba tháng. Con hỏi để làm gì? Tại sao con không về với chồng con?

— Xin mẹ đừng nhắc chuyện ấy nữa.

— Dù sao thì con cũng phải có một thái độ dứt khoát. Năm cũ sắp qua, năm mới sắp đến, mẹ còn đòi buồn làm vui. Con còn trẻ lắm đời con còn dài, con ở lòng nào bóp chết những ngày trẻ trung trong cái tuyệt vọng của thương yêu.

Mẹ Lan nói nhiều lần. Rồi bà ra đi, dặn Lan:

— Mẹ đi mua thêm thức ăn, đi lấy giò chả nóng. Con trông chừng nhà nhé.

Lan chờ cho mẹ đi rồi là để cho hai hàng nước mắt tuông chảy, Lan cảm thấy bơ vơ giữa những ngày Tết. Thiên hạ ai cũng bận rộn ai cũng vui vẻ tươi cười, chỉ có Lan là không biết có xuân là gì.

Lan ngồi giữa vãn phòng rộng rãi tâm trí để đầu đầu, bỗng nghe có tiếng giấy đi vào cửa. Đến khi Lan nghe gọi:

— Em Lan!

Lan giật mình như người vừa ra khỏi giấc mộng. Lan đứng sát với Hoàng đang đứng trước Lan:

— Anh Hoàng!

Hoàng ngồi xuống bên Lan, chàng cúi lấy tay Lan và nói:

— Em về ăn Tết với anh đi em Lan, không ai cắm hoa cho anh cả. Lan riu riu đứng lên, nhưng nhớ lại không ai trông nhà cho mẹ, Lan nói:

— Phải chờ mẹ về đã, không ai trông nhà.

Lan không cần Hoàng xin gì. Lan cũng không cần bày tỏ nỗi niềm. Lan không hề oán trách Hoàng sau những tháng về sống với mẹ. Kề ra thì Hoàng cũng còn quân tử hơn những người đàn ông khác. Hoàng không hắt hủi Lan khi biết Lan không còn gì để đem về cho chàng trong đêm tân hôn. Nhưng rồi tại Lan, Lan không chịu nổi tất cả sự thật với Hoàng.

Hai người ngồi im cả lúc lâu. Hoàng nói bằng giọng:

— Em về cắm hoa đây à? Và em không nhớ căn nhà sao?

Lan nói:

— Em đang nghĩ đến anh thì anh đến.

— Tại sao em không ghen? Anh nghĩ là em không yêu anh. Anh không yêu Mỹ. Đi với Mỹ là anh thử em, do tình yêu của em đối với anh. Anh chờ em ghen, em làm dữ. Nhưng em lại ra đi.

Cách đây một tuần, vì tình Mỹ đã kể cho anh nghe về chuyện rời xa của em sau ngày Phong phụ em đi cưới vợ. Qua câu chuyện của anh Mỹ, anh đã hiểu một phần nào tâm sự của em, anh không sao khỏi thương em. Rồi Mỹ phản bội anh khi thấy anh lạnh lùng với Mỹ.

Câu chuyện đến đây thì Hồng về Hoàng nói:

— Đã có chi Hồng trông chừng nhà cho mẹ, em về ăn Tết với anh, Lan nhé.

Lan lặng lẽ đi lên lầu. Một lát sau, Lan trở xuống tay xách chiếc vali. Hoàng đỡ lấy chiếc vali rồi đưa đưa Lan ra xe.

Xuân đã về trong lòng Lan, đôi mắt u buồn của Lan đã tươi sáng lên như cái quang cảnh rộn rịp của Thủ Đức trong ngày ba mươi Tết.

HÀNH KHẮT— Ông không bạc lá?... thế ông cho con xin «bạc chân» tý như một «Đức Thánh Trần», con xin thôi lại ông 2 «Quang Trung» ngày.

Một mùa Xuân hên tới ba việc

(Tiếp theo trang 12)

Vị tiên ông lại bảo :

— Hai cây cam kia sẽ dĩ không sanh trái được là vì dưới chân nó có chôn hai chum vàng. Do Kim Khắc Mộc nên không thể nào sanh trái.

Tiếp đến, anh chàng lại đem vụ có con gái c m ra thưa.

Vị tiên ông cười lên sáng sặc rồi nói :

— Người con gái sẽ dĩ chưa nói được là vì chưa có kẻ cả đứng lương duyên khai khẩu cho nó đó!

Anh chàng đang lưỡng lự chưa biết phải hỏi chuyện mình ra làm sao thì vị tiên ông đã bảo :

— Nhà người hỏi như vậy là quá đầy đủ rồi đó!

Nói xong, vị tiên ông vẫy tay một cái, tức thì một đám mây dày đặc bay tới đem tiên ông bay mất lên chớp núi.

Anh chàng đứng nhìn phờ cả người một hồi tự an ủi rằng :

— Không sao! Việc riêng của mình chẳng xong mà giúp thiên hạ được việc là quý hóa lắm rồi! Còn gì ân hận nữa!

Nói xong anh chàng quì xuống lạy tạ rồi trở gót ra về.

Đến bờ sông, cá chép nổi lên hỏi :

— Sao? Nhà thầy đã hỏi giúp cho tôi chưa?

Việc tôi làm sao?

— Xong rồi.

— Nhà Trời bảo tôi trong miệng nhà người có hòn ngọc to, làm cản trở kh ng bay được! Đề ta lấy giúp cục ngọc cho nhà người, tức khắc sẽ hóa rồng ngay, khỏi phải đi thi.

Cá chép nghe nói, mừng quá, nhe răng, há mồm cho anh thư sanh lấy ra một hòn ngọc to bằng quả chanh, màu ngừ sắc óng ánh, mừng quá, anh chàng bỏ lệ vào túi.

Cá hóa rồng được thật và công chàng qua sông, xong, lại bay vù lên trời xanh mất.

Về đến nhà chủ ba cây cam, nhà chủ đã chạy ra tận cửa đón tiếp :

— Thế nào? Nhà thầy có hỏi giúp cho tôi chưa?

— Tôi đã hỏi rồi. Sẽ dĩ hai cây cam kia không sanh quả được là vì ở dưới đất nó có hai chum vàng, một chum Nhà Trời để dành cho ông, một chum nhà Trời để dành cho tôi. Chúng ta chia nhau hai chum vàng xong thì cây kia sẽ ra hoa, sanh quả ngay!

Nhà chủ mừng quá, cầm cuốc, xuống ra đào, quả nhiên có hai chum vàng đấy nhóc! Y hẹn chia vàng cho nhau xong, hai cây cam bỗng nhiên đâm nụ. Anh chàng hớn hờ mướn người chở chum vàng, lên đường về nhà.

Đi đến nhà chủ có cô con gái cam, vừa đến ngõ thì nhà chủ đã đợi sẵn từ bao giờ :

— Thế nào đó? Nhà thầy không quên hỏi đùm vụ dựa con cam của tôi chứ?

— Tôi đã hỏi xong. Nhà Trời bảo vì tại cô ấy chưa được một nư sĩ tài cao đứng duyên số khai khẩu thử, nếu đứng lương duyên thì cô gái ấy sẽ nói ngay!

— Được rồi! Nếu quả Nhà Trời có nói vậy, tôi xin nhờ nhà thầy khai khẩu cho cháu, quả như cháu nói được tôi xin gả nó cho nhà thầy.

Nhà chủ nói rồi, vào nhà sau dẫn cô con gái ra. Chàng thư sanh vừa trông thấy, tưởng là tiên nữ giáng trần, lòng sung sướng vô cùng. Anh chàng liền làm đàn đến trước cô gái đặt đôi môi vào cặp môi son của nàng và lúc lười chàng vừa đụng vào

lưỡi nàng, điện âm d rơng va chạm làm đứt nẩy cổ gần buột miệng la lên :

— Ối chà! Cái gì mà tẻ mề đến thế!

Cả nhà nghe cô gái nói được, mừng quá cả nhà ớn anh chàng không hết lời và đúng lời hứa nhà chủ tuyên bố gả nàng cho chàng.

Sân vàng bạc, anh chàng xin làm đám cưới ngay và làm lễ động phòng hoa chúc tại nhà gái.

Ở tại nhà cha mẹ vợ ba hôm, anh chàng mới cùng cô vợ đẹp đi huê lên đường về nhà.

Nhờ có chum vàng, vợ lại đẹp, anh chàng làm nên giàu có và cố gắng học hành thêm. Năm ấy đi thi, anh chàng được đậu giải nguyên và được bổ đi làm quan to. Bỗng nhiên mà anh chàng đã có vợ đẹp, lại giàu có và được quan sang chức trọng.

Bởi thế dần gian bảy giờ mới đôn dãi và do tích này, thiên hạ mới có câu ngạn ngữ :

— “Cổ phước: thì kêu cầu một việc: thành ba”!

TRÙ LA THÔN NỮ

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

KÍNH CHÚC QUÝ VỊ TÂN CHỦ
MỘT NĂM MỚI ĐẦY THỊNH VƯỢNG

Lâm Phước Lai

Hàng thuốc lá J.BASTOS
(Khu vực miền Đông)

Văn phòng
14, đường Nguyễn Đức Kế
Saigon
Đ.T. : 91.672-21197

Tư thất
152/5đg Cờ Bắc
Phủ Nhuận

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

HÀNG GẠCH BÔNG ÉP BẢNG MÁY ĐIỆN

THANH DANH C.ty

242 Đường Cống Quỳnh — SAIGON

ĐIỆN THOẠI : 22.906

Gạch trơn

Gạch bóng

Gạch hoa đá

Gạch hột

HÃNG SÁNG LẬP TỪ NĂM 1910

XUÂN NHÂM TÝ

SAIGON MỚI

TRANG 23

— Mỏ đi tìm mua một món quà thật hấp dẫn tặng cho thành “Bà” sắp làm lễ cưới đây chưa chọn được gì độc đáo cả. Kẹt thấy rồi.

— Tòa mua tặng túi nỏ quyền cầm nang “Đời Sống Tình Dục Thiên nhiên” là hợp thời sớ dách.

Vì tính hảo ngọt, đa tình, thích ngủ với bất cứ người đàn bà nào mình gặp NàPháLuân đã để lại cho đời gần 100 đứa con rồi!

□ Sự tìm đặc biệt của Hoàng Đức Giao

Tài năng, tham vọng, địa vị của đại đế NàPháLuân như thế nào thì sử sách đã ghi chép đầy đủ và hiển nhiên không còn xa lạ đối với mọi người. Dẫu có cuộc đời tình ái cuồng nhiệt của NàPháLuân thì các nhà viết sử tự cổ chí kim, cả Đông lẫn Tây cứ viết mãi, tìm tòi mãi mà vẫn không sao ghi chép hết được đầy đủ tất cả về Ngài. Âu đó cũng là cái đặc điểm, đáng được chú ý của bậc Đại Đế hào hoa đa tình đã từng làm khiếp vía kinh hồn cả trời Âu một thời.

Người ta có thể kể luận cuộc đời NàPháLuân đã được thu gọn vào hai yếu tố: chiến thắng và đàn bà! Vì bên những chiến công hiển hách người ta không thể không nhắc đến những mối tình say đắm vụn vặt, thường đưa con bắt đi sau những lần ái ân vụn vặt của NàPháLuân.

Khi lên ngôi Hoàng đế, NàPháLuân đã yêu say mê yêu cuồng nhiệt hoàng hậu Joséphine đến độ đắm đuối vậy mà lúc xa người vợ yêu quý, NàPháLuân đã chẳng nề mình rộng đi tìm thú vui để giải tỏa tâm hồn bên cạnh những người đàn bà đẹp. Với NàPháLuân thật không có gì thích thú hơn là sau những ngày mệt mỏi với chiến trường và khi bộ nhung phục còn sắc mùi thuốc súng là được ngắm mình trong đôi cánh tay ngà của giai nhân. NàPháLuân coi đó là giây phút thần tiên nhất của cuộc đời. Trong một cuốn sổ dùng để ghi các khoản chi phí riêng của

NàPháLuân, người ta thấy có những món tiền to óng đã tiêu cho bà. Một trong những người đẹp mà NàPháLuân thích nhất lúc đương thời là cô George. NàPháLuân đã cho nàng mua lúc số tiền to là 10 ngàn phật lạng. Số tiền này giá trị bằng cả một gia đình của nhà giàu đương thời. Ở chỗ khác ghi: Bà Vanban đã nhận 200 đồng NàPháLuân để làm mồi cho đại đế gặp gỡ người đẹp Marie Walewska. Thông chế Murat đã lĩnh một số tiền 500 NàPháLuân để cưới một cô gái ý đẹp như một vì sao, đem về cung cho Đại Đế tiêu sài trong một đêm dài tịch mịch. Một nàng vệ nữ khác ở thành Madrid đã ngoạn ngoạn ngấn vào đôi cánh tay hùng vĩ và huy hoàng của vị Đại Đế lừng danh muôn thủa, và đã lãnh một số tiền 10 ngàn phật lạng vàng.

Trong những cuộc ái ân vụn vặt như thế, NàPháLuân đã gieo giống khắp nơi và để lại cho đời một số con gần một trăm người mà chỉ có đôi năm chục người là có tài liệu và bằng chứng chính xác họ là con.

Kể ra NàPháLuân đã say mê vô số phụ nữ, say mê một cách cuồng nhiệt, nhưng đôi lại thì chàng phải là không có những bà, những cô mê mệt, điên cuồng vì Đại Đế. Thật ra điều này cũng chẳng có gì khó hiểu: Đại đế là một vị anh hùng bách

□ Có kẻ đã làm đến Hồng y, chánh án, Bộ trưởng, thi sĩ kỳ giã...v.v.. Nhưng cũng có kẻ trở nên sắt nhân, cờ bạc, rượu trà và chết trong cảnh tù ngục...

□ Lúc mặc vận, bị đẩy ra đảo St Helène NàPháLuân vẫn còn đủ nhiệt tình để yêu say đắm cô nữ y tá săn sóc mình.

□ Cách ghen của NàPháLuân: Thăng tay đuổi người yêu ra khỏi phòng khi nàng không 1 mạnh vãi che thân...

chiến bách thắng, đáng kính đáng mến, hoặc hơn nữa vị NàPháLuân được xem như Eros, vị thần ái tình của Hy Lạp.

NHỮNG ĐỨA CON NÀ PHÁ LUÂN

Một trong những đứa con của NàPháLuân, khi ông còn là một trung úy trong quân đội, tên là Buonaparte, sinh năm 1792 ở Ajaccio (Corse). Buonaparte là kết quả của một tình yêu vụng trộm giữa NàPháLuân và cô em họ tên là Pétronilla. Buonaparte sau này trở nên một đứa trẻ hư hỏng và đã phạm tội giết người.

Khi mở mặt trận ở Ai Cập, NàPháLuân đã yêu một cô gái nước này và đã sinh ra được một đứa con NàPháLuân đã ngầm đen. Ông NàPháLuân khác màu da này giống cha như khuôn đúc, được đặt tên là Alexis Tardieu. Tardieu bị xử tử bằng guillotines tại Aix en Provence năm 1824 vì phạm tội giết chết hai người.

Đại đế NàPháLuân lại còn đàn diu với một người con ghê tởm là Hortense, 17 tuổi. Sở tại tiếng, NàPháLuân với dem Hortense già cho người em bệnh hoạn và liệt dương tên là Louis Bonaparte. Đám cưới xong được mấy tháng thì Hortense sinh được một trai được đặt tên là Napoléon Charles. Cậu bé này chính là giống máu của NàPháLuân rất được đại đế yêu mến và định chọn làm Hoàng cung thái tử. Nhưng số yếu mệnh Napoléon Charles đã chết năm 1807 tại Kinh Đô Hòa Lan.

Lần ngự du ở Lyon, năm 1802, NàPháLuân đã bắt nhân tình với một thiếu phụ rất đẹp tên Devienne, vợ một thân hào trong vùng. Trong một đêm sống quí giữa đôi tình nhân, NàPháLuân ghen và đuổi nàng Devienne trong lúc còn đang trần truồng bước ra khỏi phòng. Về sau Devienne hạ sanh được một bé trai tên là Adrien Marie Devienne. Đứa con này chính là giống máu của NàPháLuân, sau làm chánh án tòa Thượng thẩm dưới triều NàPháLuân để tạt.

Năm 1803, Đại Đế bắt nhân tình với hai nữ nghệ sĩ sân khấu tên là Georges và Mars. Cũng trong thời gian này, NàPháLuân lại yêu một thiếu phụ sắc vàng, vợ của một viên công văn trong chính phủ tên là Duchatel. Bà này có với NàPháLuân đến hai người con: người thứ nhất tên là Charles sinh năm 1804, về sau làm đến chức bộ trưởng bộ nội vụ và người thứ hai là một cô gái tên Rénouart. Cả hai người con này giống tạc như NàPháLuân.

Tháng giêng năm 1806, đại đế NàPháLuân ở mặt trận Austerlitz về và đến thăm chị là Caroline. Tại đây đại đế bị một cô gái đẩy thì thu hút tâm hồn. Nàng tên là Eléonore Denuelle de la Plaigne. Eléonore được đại đế với đến dinh Tuileries. Thị rồi sau đó vào ngày 15-12-1806, Eléonore sinh được

một bé trai đặt tên là Léon. NàPháLuân thương yêu cậu bé Léon lắm. Đại Đế ra lệnh phải đem cậu bé vào đến Tuileries cho ông thăm hằng ngày. Trong một dịp lập ở đảo St Helène, nơi NàPháLuân bị quân thức ông đã để lại cho Léon một số tiền là 300.000 phật lạng.

Năm 26 tuổi Léon trở nên một tay kiếm đại tài. Trong cuộc khiêu khích thích đầu kiếm và súng với người anh họ tên Hesse, Léon đã hạ Hesse. Sau này vì cờ bạc, chơi bài trác thượng rồi bị tù vì vạ dè rồi cuối cùng Léon đã chết trong cảnh thiếu thốn tại Pontoise vào ngày 14-4-1881.

Theo nhiều nhân chứng như T. Gautier, St Beuve, bác sĩ Billard thì Gérard Laboune tức là Thi sĩ Gérard de Nerval cũ là con của NàPháLuân.

Mối tình thơ mộng giữa NàPháLuân và Marie Walewska đã tạo nên một bé trai tên là Alexandre-Florian-Joseph. Khi NàPháLuân bị người Anh quân thức thì Marie Walewska đã dẫn con đến thăm ông tại đảo Elbe.

Về sau Alexandre Walewska thụ tước bá tước và trở nên bộ trưởng ngoại giao dưới triều NàPháLuân để tam.

NàPháLuân còn có hai người con sau này trở nên tu sĩ. Một người tên là Dupanloup về sau trở nên linh mục thành Orleans và là nhân viên trong Hàn lâm viện pháp. Một người nữa tên là Félix Desprez được phong đến chức Hồng y.

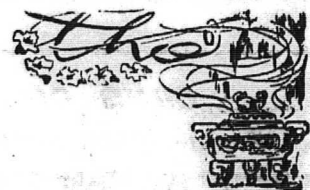
Khi NàPháLuân bị đi đày thì nữ bá tước Montholon xin theo ông.

Nữ bá tước này có với NàPháLuân một đứa gái tên là Joséphine Napoléone.

Sau cùng, một nữ y tá rất xinh đẹp tại đảo St Helène tên là Olympia Gordon, thường ngày có phận sự đến săn sóc cho NàPháLuân cũng yêu tha thiết người anh hùng lúc暮: vắn. Cuộc tình duyên, này đem hai được một trai đặt tên là Gordon Bonaparte. Gordon Bonaparte về sau trở thành một kỳ giã và chết tại San Francisco.

Nếu kể cho hết thì bản danh sách con cái NàPháLuân còn dài. Đại Đế NàPháLuân là một vị hoàng đế duy nhất ở Âu Châu có nhiều con hơn cả.

HOÀNG ĐỨC GIAO

XUÂN

Xuân về rộn rịp làm xuân ơi
Xuân sắc điểm tô khắp nẻo trời.
Xuân nhớ bao người ngao i trận tuyết.
Xuân thương lắm kẻ giữa rừng khơi.
Xuân tàn cây cỏ đều khô héo,
Xuân đến hoa màu được vẽ tươi.
Xuân tạo hòa bình cho đất nước,
Xuân mang hạnh phúc đến muôn người.

NHAN KIM DƯƠNG
(người trai Tân Châu)

MÙNG XUÂN

Lần tay tính lại biết bao lần.
Xuân mang xuân về lại đón xuân.
Mắt bạn nhìn trời gần là mắt
Chân không rời đất chạy liền chân.
Bạc tiền thiếu hụt là vay bạc,
Quần áo tả tơi phải sắm quần.
Mạnh khỏe chúc nhau luôn khỏe mạnh,
Mừng vui năm mới quí vui mừng.

NHAN KIM DƯƠNG
(người trai Tân Châu)

BA TÝ: Tao có mấy vậy chứ « Quân Cụ là nghĩa gì?

NAM TÝ: Com xường! Quân là... lính nè! Con cụ là... Ông già khờ để nó! Thế Quân Cụ là chú lính già. Vậy cũng đó.

LẬP BỒ CỦA TÁO QUÂN

Tết Nhâm Tý 1971 qua 1972

□ CỦA TRỌNG THÌN

Muôn tâu Thượng Đế,
Thần, Táo Việt Nam
Kính tâu Ngọc Hoàng
Lập bỏ ngày Tết.

Thần xin kể hết
Họa rắc tại gieo.
Mọi chuyện năm Heo...
Tốt nay năm Chết.

Tháng Giêng năm trước
Ta đánh sang Lào.
Súng nổ ào ào,
Đạn bay vút vút
Địch chạy như bay
Cây cối lăn quay.
Núi rừng tan tác!
Người người rên khóc.

...Đầu năm đồ nát,
Dầu rách trần trường
Lâm ăn thật buồn
Kiếm cơm không lối!...

Lại còn lắm nỗi
Bùn cừ tranh nhau...
Dở lắm trò "Tàu",
Mưa danh bán tước,
Bịp bợm hát hươc,
Chính chị, chính em,
Sầu họ lem nhem,
Bò lên bòn dộc!...

Quốc quyền xuống dốc,
Vật giá leo thang.
Dân chúng kêu làng,
Nhà buôn la hoảng!

Hòa bình chưa rạng,
Bom đạn vẫn còn...
Quân Mỹ chơi khờ
Hồi hương lả lướt...
Me Mỹ vuốt vuốt
Than khóc nhớ tiền!
Đồ la đảo điên
Rút lui từng đợt,

Đầu cơ hết thời
Cơ nghiệp lọt bời,
Bùn dìn chó la...
Thật là mặt mả!
Bọn chớp thời cơ,
Còn oán mộng mơ
Vàng son thuở trước
Rước ông Mỹ quốc,
Ở lại, em nhỏ,

Em xin tén thờ
"Năm bơ oan", như bỏ!...

Tôi dân rách khổ
Đói lại đói thêm,
Đầu kiếm ra tiền...
Tôi mừng hề nổi!...
Rau đậu, bắp dôi,
Củ quế, gạo châu,
Thượng đế muôn tâu,
Cuộc đời là thế!

Đang cơn đau bẽ...
Xuân về cực bĩ...
Nhiều nhà thờ than!...
Nhiều kẻ bàng hoàng.

Riêng bọn tham tàn,
Đầu cò, ăn dút,
Máu dân vắn hút,
Phân dân vắn bón...
Mức nước mất còn...
Chẳng nghĩ cháu con...
Nợ đời, nhân quả?

Gó vạy, có trả,
Ồ lại, tham quan,
Phủ quý mau tàn,
Tại vương hầu họ.

Thần vì trách vụ,
Ghi chép lập bỏ,
Đúng luật giang hồ:
Hồi dân sẽ chết!...
Trời chu, đất diệt!

Kẻ cướp, giết vô...
Tảng không có mồ...
Tử không hận trong!

Cuộc đời hư hỏng
Cả đến gái thơ
Choai choai mắng sửa,
Không chồng mò chưa
Năm qua khá nhiều...
Cảnh thực tiêu điều!

Thiếu niên trụ lạc...
Mất hồn cũng lác
Vì bọn híp bĩ...

Đắp hít ra gì...
Thật là quá quắt!
ỒỒ
"Bun, ban" dâm dật,
Rời bề hội đảng

Nạ giòng, có chồng...
Đi điểm lợn sông
Cũng nhót, cũng băng
Nổi thất hết nổi!

Mọi không ra Mọi,
Thằng chẳng ra thằng
Ông cũng không ông,
Lên điểm một sông
Đầu đường số chợ!

Cười đùa muốn mưa,
Củ chỉ lố lửng,
"Cát lương" lảng nhảng,
Tí ư mới gớm!
Trưởng già trò lóm...
Kịch ca thêm lợm

Văn hóa buồn nôn,
Tảng đờm, kính hờn,
Dạy nhau bóc lột...
Quảng bá ngu dốt...
Dị hạt trẻ lành...

Một số lưu manh
Nhập nhằng kẻ cả
Làm tăng mặt nạ...
Toàn phường đá cá...
Chuyện nghiệp lẫn dơ...
Bảo bịp lừa,

Đuôi, đẽ, lý số,
"Bằng" giấy xoay sở
Tranh nhau chỉ chót...
ỒỒ
Ồ hỏ! Văn nghệ
Nhục nhả nhân tài,
Lại còn khời hài,
Chính khứa ra oai,

Lên râu dân cù,
Tôi không chữ,
Trở tài họ đố,
Hoặc tài họ Sô...
Ma gáo một cây!

Che giấu mặt dầy,
Thương dân của miệng,
Đầu từng nổi tiếng,
Yếu nước ngoài mới,
Thiên hạ biết rồi,
Cả liếm miệng...
Cổ xé, cổ liếm...
"Ồ kè"! Gật lên...

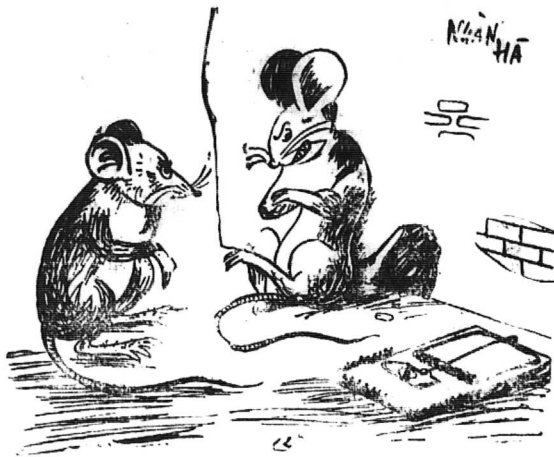
Miền sao nhiều tiền,
Chống Cộng như điên...
Chợt Cộng ra rít...
Ba hoa nổi phét...
Đổi lập xuống đường,
Vỏ ngọc khoe trương
Mập mờ trung lập...
Khi nào bị đập,
Dây tre ăn đòn...
Muốn chút om sòm...
Lên xe biển mất!

Đồ ma cà chớp,
Đội lột quốc gia,
Gạt bể, lừa già,
Cửa sạ quý gối...
Làm trò phách lối,
Chỉ trích lung tung,
Ra về người hùng
Chưa rơi lột tả...
Còn nhiều chuyện lạ
Rất là quái gở.

(Xem tiếp trang 29)

NĂM CHUỘT nói chuyện CHUỘT

Nhân năm Chuột, chúng tôi xin hiến quý vị độc giả một phóng sự dài về Chuột, gồm có:

- 1) Khảo cứu sơ lược về chuột
 - 2) Sự tích truyền thuyết về chuột
 - 3) Các biến cố lịch sử xảy ra trong năm Chuột
 - 4) Truyện ngắn: « Con Chuột Quái Ác »
- truyện của Thái Lang Đình kê
Với những lời phụ chú hài hước của người phụ trách chọe cười để độc giả vui cười ba ngày Tết.

1. — KHẢO CỨU SƠ LƯỢC VỀ CHUỘT

Trong các sách văn vật học, không thấy nói loài chuột có tự bao giờ trên trái đất nói chung và trên cõi đời này nói riêng. Nhưng có một điều chắc chắn là: Kể từ khi có loài người là cũng có loài chuột và có lẽ lúc đó thế giới Chuột còn đông đảo hơn là khác (vì con người chưa chế ra thuốc giết chuột, muốn bắt chuột chỉ dùng cạm bẫy thế sơ).

Chúng ta có thể tin như trên được, vì chuột là một trong số mười hai con giáp: « Tý, Sửu, Dần, Mão, Thìn, Tỵ, Ngọ, Mùi, Thân, Dậu, Tuất, Hợi » theo chữ Nhỏ (cổ ngữ) còn theo tiếng Việt là (Chuột Nhỏ, Hùm, Mèo, Ròng, Rắn, Ngựa, Dê, Khỉ, Gà, Chó, Heo).

Giống chuột còn được chia ra làm nhiều loại: Chuột Cống, Chuột Chù, Chuột Hương, Chuột Đồng,

Chuột nhà. Ngoài ra còn có: Sơn Thử (huộc nói Hải Thử hay Hải Lữ (Chuột bể) và loại chuột: người) ta nuôi được để sinh lợi như Chuột Bạch lông trắng đôi khi có lông đen. Thịt ăn ngon và bổ như chim cút vậy.

Nói thật Chuột Bạch ngon và bổ, tôi e rằng mấy chú ba Tàu lại đánh làm một vụ (scandale) biển cổ về Chuột Bạch thì bỏ bắm cái dân Việt tham lam dễ tin ham lợi này. Nên có lời cảnh giác cùng bà con có bác trước để đề phòng. Không lại đi nghe mấy chú Tàu tuyên truyền là:

— Thịt Chuột Bạch ăn bổ, trị bá chứng phong, tê, bại, suy. Trẻ ăn vào thì cường dương bổ thận yếu dòi l.

— Cứt chuột chữa bệnh bại thân, liệt dương, teo chim, sứt giống, mê vùi và hoa liễu, giãng mai...

— Da và lông chuột bạch đem thuốc may áo mặc, tự nhiên giàu sang phú quý thọ độ thiên thế, phúc rừ như lai.

Đề tin là mất cơ, mất nghiệp, mất xe, mất nhà sinh ra chán đời mượn liều thuốc chuột để tìm đường về cõi Phật nơi Niết Bàn an tịnh hoặc về chốn Thiên Đàng đây vậy nhón với Chúa. Ở đời có câu ngựa bệnh hơn chữa bệnh.

Vậy chúng tôi xin độc giả hãy đề cao cảnh giác. Hình thù Chuột, nom cũng có vẻ mỹ thuật, dễ thương, đầu không mỹ miều bằng các cô, các bà mặc mi-ni-duppy, nhưng cũng không đến nỗi xấu như con cáo, con cây, với vóc dáng sau đây:

Theo sách văn vật học thì con bé dài 3 cm và con lớn nhất có 12 cm là tối đa. Nhưng ngoài thực tế mà tôi đã thấy thì con bé tối thiểu cũng là 5 cm và con lớn nhất có khi dài đến 30 cm.

Chuột là một loài động vật có vú, có bốn chân nhưng lại không có mắt. (Do đó người đời đã bị lừa là ai ăn ở phúc đức mới lấy được MẮT Chuột, mà đã có mắt chuột thì cầu ước điều gì thì được điều đó. Thế cho nên ông Nguyễn Văn Thịnh tức Cai Tổng Vàng người Bắc Ninh nổi loạn chống Vua Tự Đức, đã phao tin rằng: Vì có Phúc lớn thế thiên hành đạo nên đã lấy được MẮT CHUỘT, gươm đao, cung tên thường bắn không chết, chỉ có tên vàng đao bạc mới hạ nổi ông ta. Triều đình cũng tin vậy, liền cho đúc tên đề bắn. Thế là tiếp tế Xi cho loạn quân của ông ta.

Đầu nhỏ, nóm nhọn, có 12 răng sắc bén và nhọn, không có răng nanh tai nhỏ, mình tròn, đuôi dài cong cong nom có vẻ đáng điểm, chân nhỏ, có móng nhọn chạy rất nhanh, dẻo rất giỏi.

Tinh thần chuột rất nhát, nhưng lại đa tinh, nên ghì dễ rất nhiều. Có năm nào cây tre trở hoa

nhieu là năm con đó làm chuột. Vì hoa tre có công hiệu gia tăng cường lực dân dục, chuột ăn vào càng đa tình ghê gớm, làm cho mỗi lứa sinh sản càng gia tăng. Tương truyền rằng: Hoàng Thái Hậu nhà Thanh biết vậy, nên lấy hoa tre cho chuột bạch ăn rồi ăn thịt chuột, vì vậy mà bà được liệt vào hạn đàn bà đại phong chịu chơi nhất thế giới.

Chuyện quái có thực. Năm tôi còn nhỏ, ra cụn tre hoa chơi, cứ thấy các cô cậu chuột dòi náo vào dòi nấy, diễn cái trò con heo một cách say sưa thích thú. Hình như chúng không còn biết từ đất là gì nữa, mất lờ dờ, đuôi quặp xuống, xuống lẩn, xuống lốc, người đến nơi cũng không thèm chạy, mới hai sống chết vì tình, cho tình. Đó là công hiệu của hoa tre đối với loài chuột nó đến cái độ như vậy. Còn đối với Hoàng Thái Hậu ra sao, thì quả thực kẻ viết bài này cũng không biết nổi.

Nhưng biết chắc là bà cũng phải nhừng nhảy một cây. Chuột có thói xấu là hay ăn vụng vì ăn vụng rất tài tình, mà chúng ta lại gặp cái Nấm Cỏ Chuột. Vậy là nguy cơ tham nhũng, thật kết, ăn cắp vặt có phần gia tăng đấy! Chữ khỉ lòng mà giảm thiểu được.

Vì kho tàng, cơ quan nào chẳng lúc nhúc toàn chuột. Chuột lớn, Chuột bé, Chuột Mẹ, Chuột con, chuột đỏ như son, chuột vàng như nghệ.

Thế thì chắc các cụ nhà ta lại một phen mệt đờ người, không khéo lại ngồi gầy gầy mà than rằng: Nếu bài trừ họ thì đức con người đâu mà nể nể việc.

Con xin nói rõ lại « Cầu danh ngôn này ngài đã nói rồi » năm mới con nhắc lại cho đui, xin ngài đừng phạt là ăn cơm mới nói chuyện cũ.

Riêng con với câu nói trên cũng có chỗ đáng kinh là: « Cụ thật thà và thực tế. Sự thật không nên giấu, đó cũng là đức tính của người quân tử vậy ». Con chê hẳn là không ai dám chế cụ rồi. Hoặc giả là các cụ lão thành có chế, họ chỉ chế sơ cụ thiếu nhận xét và đức tin. Thiếu nhận xét là: không nhận ra ai trong, ai đục mà đúng hay sai? Thiếu đức tin: Một khi cụ đã àm không xét đoán được thì không dám tin.

Tuy nhiên nói thì dễ làm mới khó, kể việc này thì nói dễ xảy dựng vậy thôi. Xin độc giả đừng nên trách cứ riêng cụ. Việc Quốc gia, tôi và quý vị ai cũng đều có bổn phận cả. Cấp dưới và người dân nói thì hay nhưng cấp trên ngoài mặt thì là chân tay thày mà ai cấp vật thì có ông trời cũng chịu thua, phải không a!

Theo ý kẻ viết thì nói đi còn có đường nói lại như nó vậy đó.

Chuột ăn vụng rất tài tình, hơn nữa nó lại ăn được nhiều thứ, nghĩa là cái gì người ta ăn được là Chuột cũng biến được rần. Chuột ăn thức gạo, do đó có câu: « Chuột ăn ngũ cốc (tín) gạo chỉ người gạo may mắn lớn.

Chuột ngày lạ, mới, chỉ sự làm ăn nhỏ bé chẳng đâu vào đâu và chúng tôi sẽ nói một chuyện cười của câu này sau.

Trong các loài chuột, thì theo sách khoa học có chuột dân là nguy hiểm nhất. Chúng rất bệnh dịch hạch rất nguy hiểm cho loài người.

Đồ khảo cứu sơ lược về loài chuột đại để chỉ có như vậy.

Sau đây là sự tích về một vài truyền thuyết về chuột.

2. — SỰ TÍCH VÀ TRUYỀN THUYẾT VỀ CHUỘT

Nói đến chuột ai cũng phải liên tưởng đến mèo. Hẳn quý vị sẽ nghĩ là hai con vật đối lập có mối thù truyền kiếp trong lịch sử. Xin thưa, không phải như vậy. Trái lại xưa kia chúng là hai chị em con chú con bác. Cha mẹ mèo thì già

Vui Xuân

Vui xuân kéo dề xuân tàn,
Một năm chỉ có một lần mừng xuân.
Vui xuân kéo dề xuân tàn,
Muốn người hôn hờ rừ rừ đón xuân
Vui xuân kéo dề xuân tàn,
Ngày xuân thêm thoát lệ lằng trôi qua.
Vui xuân hòa nở chim ca,
Bầu trời mát mẻ thật là vui ghê,
Thư tên Đổng mông xuân về,
Chúc mừng bạn trăm năm vui.

NHÂN KIM DƯƠNG
(người trai Tân Châu)

— Ê! Bộ mày bị kếp nó cho «de» rồi, nên mặt mày bí xì vậy?

— Sức mầy! Cái đó còn khuya.. cái này lão già «xếp» trong sờ mới bắt gặp tao đi chơi với «Bồ» mà lão «tinh bơ» chẳng có vẻ gì ghen tức cả.

có nhưng không có con trai, nên sau khi cha mẹ mèo chết, chú chuột nhà ta được hưởng thừa tự cả gia tài của cha mẹ mèo. Chú chuột ăn thừa tự, lẽ dĩ nhiên là phải có phần phân hưởng khối, giò tẻ, thịt cũng bỏ mẹ mèo. Nhưng chú chuột nhà ta lại mồm xin, bần tiện. Ngày giò bỏ mẹ mèo chuột chẳng chịu mua gà vịt, thịt thà về cúng kiến cho linh đình. Chú ta chỉ cúng bằng mắm muối qua loa thôi. Chỉ mèo vẫn không nói gì, cứ hàng năm vẫn lừng thừng về nhà chú chuột ăn giò, cúng kiến cha mẹ rồi lại ăn chén cơm mâm.

Vong linh cha mẹ mèo rất linh thiêng mới kiện với trời về tội bất hiếu, bất tín, bất nghĩa của chúng. Hưởng một gia tài đồ sộ mà không có thịt, cá, cơm, đồ cúng con cái ông bà còn được thừa lộc một chút cho đi khỗ. Cứ bắt dứa con gái ông bà ta ăn sơm mâm hoai.

Ngọc Hoàng, Thượng Đế mới phán xét rằng như thế quả chú chuột là kẻ bất hiếu, bất tín, bất nghĩa thật, nên đây chú làm loài chuột và đén bỏ lại cho chỉ mèo đã bao năm chịu thêm nhọt có quyền ăn thịt chết. Vì vậy mà hai con tuy là cừu địch thực nhưng lại vẫn cứ ở chung một nhà với nhau đôi đôi kiếp kiếp.

Trên đây là truyện thuyết lịch sử chung của loài chuột và cũng do đó nên ta có câu hát:

«Con mèo mảy treo cây cau,

«Hỏi thăm chú chuột đi đâu vắng nhà,

«Chú chuột đi chợ đường xa,

«Mua mắm, mua muối giò cha chú mèo!»

Câu chú Chuột Công lại có một sự tích khác như sau:

— Xưa kia có một anh học trò nghèo, nghèo đến nỗi không có áo quần mặc, quanh năm ngày tháng cưỡi trần trường chỉ có mảnh khố rách để che khu. Thế nhưng vẫn lai hay, chữ lại tốt và chăm học. Anh dự thi Hội đậu Khoa Nguyên. Nhưng trong đêm trước ngày kéo băng hồ danh trời lại quá lạnh, nên anh ta phải chui vào ống cống nằm tránh lạnh, nhưng trời lạnh quá, anh đã chết!

Đến sáng hôm sau, hồ tên quan trạng Tân Khoa chẳng ai thừa. Các quan trường và thí sinh đi tìm kiếm khắp nơi thì thấy anh ta đã nằm chết ở quẹo trong ống cống.

Vừa cảm phục và thương mến mới đem tử thi anh ta ra cho mặc áo mũ Tân Khoa rồi phong cho là Công Sĩ và tổ chức đám ma linh đình.

Thế cho nên sau này Tiến sĩ được gọi là quan Nghè, Cử nhân được gọi là quan Công. Cho nên ta mới thấy trong văn thơ cụ Trần Tế Xương thời cận đại có câu:

«Quan nghè Quan Công cũng nằm co»

Tương truyền về lịch sử con chuột như vậy đó. Sau đây chúng tôi xin hiến quý vị độc giả về sự khảo cứu các biến cố lịch sử đã xảy ra ở các năm Tý(chuột) để rộng đường suy luận và ước đoán xem. NHÂM TÝ 1972 này có gì lạ không.

Chúng tôi chỉ kể các năm Chuột trong vòng 1 trăm năm trở lại đây thôi, vì khuôn khổ của tờ báo có hạn.

— Năm Mậu Tý 1888 vua Đồng Khánh băng hà, vua Thuan 1 thất len kế vị. Trương triều là người bị càn thần triều nội đầu độc.

— Năm Canh Tý 1900 Trung Hoa bị các cường quốc Âu châu, Mỹ châu và Á châu (Anh, Pháp, Mỹ, Nga, Ý, Đức, Nhật và Áo) xâu xé. Biến Trung Hoa nội cường quốc Á châu thành thuộc quốc.

— Năm Nhâm Tý 1912 Âu Vương Duy Tân gọi thợ phân kháng và trách Chính phủ Pháp không thi hành đúng đắn Hòa ước Giáp thân và nhà cách mạng Ái quốc Phan Bội Châu giải tán Duy tân Hội để thành lập Quang Phục Hội, vẫn do Kỳ ngoại hầu Cường Để làm Hội trưởng và cụ Phan làm phó Hội trưởng.

— Năm Giáp Tý 1924 Cụ Phan Chu Trinh hoạt động mạnh tại Pháp. Có nhiều cuộc diễn thuyết tại các Đại học và nơi công cộng chống chế độ bảo hộ của Pháp tại VN và nhà cách mạng trẻ tuổi Việt Nam Phạm Hồng Thái ôm bom ám sát Toàn quyền Merlin ở khách sạn Quảng Châu sau ông nhảy xuống sông Châu Giang từ tử. Được người tàu cứu vớt đem thi hài ông an táng tại Hoàng Hoa Cương nơi an nghỉ của bảy mươi hai vị anh hùng liệt sĩ Trung Quốc.

— Năm Bính Tý 1936 Nhà văn Nguyễn văn Vĩnh thay thế tại Chephone Lào và Toàn quyền Brévié sang thay Bolin.

— Năm Mậu Tý 1948 Thánh Cam địa (CANDHI) của Ấn Độ bị ám sát chết. Pháp mang cựu Hoàng Bảo Đại về nước và tuyên bố trao trả độc lập cho VN.

— Năm Canh Tý 1960 Tướng Nguyễn Chánh Thi đem thiên thần mũ đỏ dưới quyền chỉ huy của ông đánh vào dinh Độc lập định lật đổ chế độ độc tài trị của Ngô Đình Diệm. Việc không thành ông phải lưu vong tại Campuchia.

— Năm Nhâm Tý 1972. Nền kinh tế VN hơi hơi khó thở, đồng bạc bị phá giá khốn khổ. Cách mạng kinh tế mùa thu làm dân chúng hoang mang, ngờ ngáo như gà phải cáo và càn gì xảy ra nữa thì chưa biết.

Chúc mừng Quốc Dân đồng bào sẽ an lạc trong một năm Tý thanh bình.

VĂN SĨ THÁI LANG ĐÌNH

Chúc Tứ Dân

I
Sĩ

Chúc mừng kẻ sĩ khắp gần xa
Sách vở chuyên lo lấy nghiệp nhà
Vô lược, văn thao gồm đủ cả
Cứu dân giúp nước buổi can qua.

II
Nông

Bao nhiêu tấc đất bấy tấc vàng
Vườn ruộng khuyến nhau ráng mở mang
Khoai, lúa, sắn, ngô..., cây trái đủ
Mùa màng phong nậm, nước giầu sang.

III
Công

Nhứt nghệ tinh, nhứt thân vinh,
Văn minh Âu Mỹ tập tành cho hay
Đúc tầu thủy, chế máy bay,
Ôc nhiều sáng kiến, khéo tay lành nghề.

IV
Thương

Muốn giàu phải học nghề buôn
Năm châu, bốn bể, thị trường chen chân
Một năm với một mùa xuân
Nhứt bản vạn lời chúc mừng cho nhau.

SAIGON MỚI

Cung Chúc Tân Xuân

**HÀNG KHÔNG
VIỆT NAM**

MANILA

BANGKOK

PNOMPEN

KUALA LUMPUR

VIENTIANE

SINGAPORE

OSAKA

TAIPEI

HONGKONG

TOYOTA

SAIGON

PHI CƠ TỐI TÂN

BOEING

1234

*Lịch vận hành chuyến cao Công ty Hàng không Quốc tế & Chi nhánh thủ tục cho hành khách & Cho thuê các loại phi cơ

NỤ CƯỜI NĂM CHUỘT

KHÔNG BIẾT ĐIỀU MỌA PHỖ LIỀN

DỪNG DỄ MÀ THƯỜNG XUÂN
NGHE! MÈO
NÓ NGĂN TÀ
NÊN LUI TỪ
KHUYA RỒI!!

THẾ LÀ TUI
MÌNH YÊN CHỈ CỐC
SỞ CHỦ MÈO VỖ NỮA

XIN LÃM GIÀ
NÓ MUỐN
KIẾP.

KHÔNG ĐỀ CHO
TÊN MIU ĐÔNG
ĐẾN SẾP!

MỘT TRĂM
PHẦN TRĂM
EM ƠI!!

● Của Giáo Sư NGUYỄN QUANG TÔ

I. CHUYỆN TRÌNH THỦ

XUÂN NHÂM TÝ

Saigon mới

Xuân
NHÂM
TÝ

